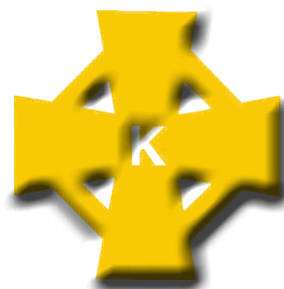

LEKMAN i KYRKAN

Svenska Kyrkans Lekmannaförbund

2
2019

Kallelsen till Guds rike

Johannes 1:39-46

Ansvarig utgivare

Anders Nordberg
Nygårdsvägen 32
554 74 Jönköping
cagnordberg@hotmail.com

Redaktionskommitté

Beryll Grandell
Karlfeildtsgratan 8
632 27 Eskilstuna
016-51 60 73
beryll@telia.com

Medlemskap

Juhani Ahonen
Rådhusgratan 81
831 45 Östersund
063-12 30 30
070-557 82 41
juhani.ahonen@gmail.com

Förbundsbutik

Gert Råvik, Planteringsvägen 102c,
252 31 Helsingborg.
0730-355689
gertravik2@gmail.com

Berit Olsson, Rausvägen 57,
255 92 Helsingborg
042-293933

Förbundets plusgiro

Medlemsavgifter o gåvor
Pg 50 27 87 - 5

**Medlems- och lokalavdelnings-
registrering – Prenumeration**

Allan Forsberg
Kimröksgatan 5
296 35 Åhus
044-240527
lekmanna@hotmail.com

Tryck: LH Tryck, Box 224,
523 25 Ulricehamn

Hemsidan

www.lekmanikyrkan.se

Presstopp

Nr 3-19 senast den 1 sept 2019

UPPHOVSRÄTTSSKYDD

Allt material, texter och bilder, som
publiceras i "Lekman i Kyrkan" och
på hemsidan www.lekmanikyrkan
är upphovsrättsskyddat.

Användning får ske endast
med Svenska Kyrkans
Lekmannaförbunds tillåtelse.

Redaktionen

Lärjungaskapets krav

Omöjligt att vara kristen om
man själv vill vara i centrum i sitt liv

**Om någon vill gå i mina spår, måste han
förneka sig själv och varje dag ta sitt
kors och följa mig. (Lukas 9:23)**

Vår tro är att Gud är treenig, en enda till
sitt väsen men samtidigt tre hypotaser el-
ler personer, Fadern, Sonen (Jesus Kristus
enligt sin preexistenta natur och som inkar-
nerad människa) och Anden (Den Helige
Ande). Var och en av dem är Gud helt och
hållet. Gud uppenbarar denna sanning med
sitt ord.

Sedan syndafallet har vi människor satt oss
själva i centrum. Jag, mig och mitt är det
allra viktigaste! Så fungerar och tänker vi
nästan alla sedan Adam och Eva struntade
i vad Gud hade sagt och i stället brydde sig
mer om vad de själva ville och 'kände' för.
Egoismen finns i oss alla och präglar lätt det vi tänker och gör.

Om vi vill följa och följer Gud ser vi ett helt annat fokus. Då kommer korset av sig själv.
Försöker vi komma förbi korset så är vi inte längre Guds lärjungar.

Jesus säger att det kostar på förföljelse att gå Guds väg: *"Ty den som vill rädda sitt liv ska mista det, men den som mister sitt liv för min och evangeliets skull, han ska rädda det. Vad hjälper det en människa att vinna hela världen om hon får betala med sitt liv? Med vad ska hon köpa tillbaka sitt liv?"*

Den som skäms för mig och mina ord i detta släkte, honom ska också Människosonen skämmas för; när han kommer i sin faders härlighet med de heliga änglarna!"
(Markus 8)

Må Guds ord, ande och kraft bevara oss i ständig efterföljelse!

Redaktionen

Annandag Pingst

Även om Annandag Pingst inte längre är en allmän helgdag i vårt land, är Annandag Pingst, som infaller femtio dagar efter påskdagen, en kristen gudstjänstdag som jag gärna uppmärksammar och skriver om.

Pingsten, den helige Andens högtid, är en tid då många par väljer att fira bröllop. Så har det varit under många decennier vilket är lätt att förstå, inte minst mot bakgrund av pingstens ljusa årstid då mötet med den första sommarvärmen inträder samt mot bakgrund av att den skira sommargrönskan vid denna tidpunkt är som allra vackrast. I år kom sommargrönskan visserligen tidigare.

Under pingsten möter vi också inte sällan konfirmationer och barndop. Det är därför inte konstigt att pingsten ibland kallas för "de vita klädernas högtid".

Pingstens predikotexter i evangelieboken handlar mycket om ANDE och LJUS. Jag har just lärt mig att det finns en symbol för Anden och för Andens egenskaper. Symbolen är den niouddiga stjärnan med Andens nio egenskaper eller frukter som Paulus omnämner i sitt brev till församlingen i Galatien. Andens frukter är kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning.

När kyrkans verksamhet, när ditt och mitt engagemang och våra insatser resulterat i dessa frukter kan var och en inse att Anden har varit verksam. Det är inte lätt och varken kyrkan eller vi själva kan av egen kraft tillskansa oss dessa egenskaper. Genom bön, Guds ord och Guds Ande kan vi på olika sätt likväl helt eller delvis bli bärare av dessa egenskaper. Jag tror givetvis

att vi alla är bärare av goda egenskaper, men inte alltid och inte på samma gång. Vi kan ena dagen visa mer av några goda egenskaper och en annan dag kan vi visa mer av andra goda egenskaper. Jag VILL tro att det är så.

Under rubriken Kyrkoårets sön- och helgdagar i den Svenska Evangelieboken finns predikotexter för Annandag Pingst med temat - Andens vind över världen. Kanske är denna rubrik den vackraste under hela kyrkoåret - vackrast men också svårast? Det kan vara svårt att tro att Andens vind blåser över världen, att Gud fortfarande älskar vår värld, att orden som beskriver allt detta fortfarande gäller för oss. Så förhåller det sig ändå, även om vi på många olika sätt försöker motverka Andens vind.

I Bibelns första bok nämns Anden och Ljuset. Anden/Livgivaren skapar liv och ordning i ett tillstånd av kaos. Gud möter oss som en vind och med en röst som säger: LJUS - då, i dag och alltid. I människan inblåses livsande, och Jesus talar om Anden som hjälparen. Alla får be om hjälp, hurudana vi än är och vad det än handlar om.

Att Anden flaxade över vattnet kunde man förr i tiden läsa i Bibelns första bok. I vår nuvarande Bibel läser vi om en Ande som svävar lugnt och stilla. Men om Anden är en kraft som ger människor liv, som väcker liv i kyrkan och som engagerar världen då måste Anden verkligen vara en kraft som flaxar och ger vibrationer.

Anden/Livgivaren är en vind som drar fram och blåser vart den vill.

Anden och Vinden kan vi känna men inte se. Vinden fyller oss med syre och energi.

Gerd Holmström

Men vinden är också fridsstörelsen, som håller oss vakna om natten med vinande ljud och med en efterföljande åsyn av illa medfarna trädskronor och takplåtar. Vi får vara beredda på att Andens vind kan komma med kraft eller som en stilla fläkt. I detta sammanhang använder Jesus också bilden av ljus och mörker. I en av evangelietexterna kan vi läsa att Jesus säger att han är Ljuset som kommit hit till världen. I hans ljus blir allt synligt, det vi sagt och gjort, våra motiv, det som blev bra och det som blev dåligt. I hans ljus syns helheten och inte endast de splittrade delar och fasader som vi väljer att visa upp för varandra.

Vi människor är ljusskygga varelser som inte tål en för stark och avslöjande belysning. Bitvis måste vi leva i skydd av mörkret. Vi låter kanske vår ljuskänslighet styra livet.

Så vad är det för ljus Jesus talar om? Jesu tal känns nästan lite provocerande, lite

farligt. Men jag vet att vi inte behöver vara rädda. eller känna oss utpekade. Den starka belysningen ska knappast peka ut oss, avslöja oss, triumferande visa upp våra misslyckanden och hemligheter. Så fungerar kanske vår mänskliga belysning av varandra som i sämsta fall kan vara skoningslös. Men Guds belysning av oss är inte sådan. Där vi kan vara skoningslösa är Gud försonande. Guds ljus ger oss möjlighet att se oss själva och manar oss till eftertanke så att vi kan gå vidare.

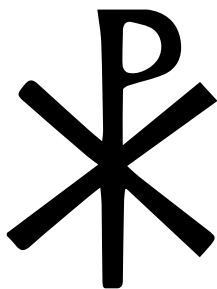
Att se innebär också att behöva ta ställning, att fatta beslut, att säga ja eller nej. Att se sig själv i Guds ljus, är att se att vi inte är förlorade trots alla brister. "Jag har inte kommit för att döma världen utan för att rädda världen" säger Jesus enligt tredje årgångens evangelietexten.

Jesu talar om Anden som en hjälpare som ska komma till oss som stöd, påminna oss, undervisa oss och föra oss vidare på trons väg. Anden blir Jesu fortsatta närvaro i världen. Vinden/Anden blåser vart den vill. Anden kämpar för vår frihet - frihet från skuggtillvaro.

Så låt oss tro att löftet finns kvar, att Guds vind fortfarande blåser över världen och över oss människor, att Guds ord om allt detta fortfarande gäller för oss att tro på och leva av trots världens många konflikter och trots konflikter mellan människor i olika situationer. Det är vi som ska ta ställning och därför har vi ansvar för mycket.

Jesus sa genom en av pingstens texter att han kommit för att rädda världen. Med detta menade Jesus hela världen, alltså också dig och mig, för alltid.

*Gerd Holmström
Andre vice förbundsordförande*

Förbundsbutiken!

Blockljus 70 kr
Glasblock 195 kr
Standar 125 kr. Stång till standar 125 kr

Gult paraply med logga
165 kr/st

Förbundsmärke
med klack
25 kr/st

Böcker
85 kr/st

Förbundets hundraårsjubileum!

Mugg med logga och årtal
(tål att diskas i diskmaskin)
50 kr/st

Kassar med långa
och korta handtag,
logga och årtal
50 kr/st

Magneter med logga och
årtal samt magneter med
Uppsala domkyrka och logga
20 kr/st

Dessa saker finns i Förbundsbutiken för beställning.

Berit Olsson, Rausvägen 57, 255 92 HELSINGBORG, tel. 042-293933
Gert Råvik, tel. 0730-355689, gertravik2@gmail.com

Var spirar det hos er?

Luleå domkyrka.

I höstas, min första höst som biskop, reste jag runt till alla kontrakten i Luleå stift, från Umeå i söder till Haparanda i norr. Jag var helt enkelt nyfiken på hur livet ser ut i stiftets församlingar och på vad människorna i stiftet gläds över och längtar efter.

På varje plats mötte jag präster, diakoner, förtroendevalda och ideellt engagerade och dessutom var alla intresserade inbjudna att delta i öppna möten. Tillsammans samtalade vi om församlingens grundläggande uppgift och om var Guds

liv och kraft gör sig synliga i vår tid och på vår plats.

En utgångspunkt för samtalen var den fråga jag ställde: Var spirar det hos er? Det tar sin utgångspunkt i ett ord från Jesaja 43:19: "Nu gör jag något nytt. Det spirar redan, märker ni det inte? Jag gör en väg genom öknen, stigar i ödemarken." Öknen och ödemarken finns där och Jesaja försöker inte trola bort den verkligheten, men han väljer att rikta vår blick mot det som lever och ger hopp. Ofta är vi problemfokuserade och riktar

in oss på det som inte fungerar, det som är svårt och tungt, och så tappar vi blicken för det som trots allt spirar och lever. Nu ville jag att vi tillsammans skulle spana efter tecken på liv och glädja oss över allt det som fungerar väl i våra församlingar och också lära oss av det. Hur ser den mylla ut som föder tro och liv?

Och spirar gör det, på många olika sätt. Många nämnde möten i små sammanhang, där ett ärligt samtal om tro och liv blir till. De talade om diakonala besöksgrupper, om konfirmandarbetet och

om gudstjänster, som kanske inte samlar jätteskaror, men där människor växer i tro och gemenskap. Hos många fanns en glädje och stolthet över hur församlingen hade mobiliserat sina krafter för att kunna välkomna och stödja människor på flykt, som med kort varsel hamnat i deras närhet.

En gemensam faktor i de många berättelserna var engagemanget hos alla de människor som lever sina liv i församlingarna. Församlingarna lever där människor ser sig som bärare med ansvar för kyrkans uppdrag i världen, inte som konsumenter av kyrkliga tjänster. Därför gläder jag mig särskilt över de lekmanarörelser av olika slag som ger näring åt det här engagemanget i Svenska kyrkan. Själv har jag mina rötter i EFS, som har idealitet och lekmanengagemang som ett centralt stråk i både teologi och praktik. Jag ser Svenska kyrkans unga som en rörelse som uppmuntrar och rustar sina medlemmar till ansvarstagande i kyrka och församling. Det finns missionsengagerade i internationella grupper och syföreningar och här finns Lekmannaförbundet, som drivit frågorna om lekfolkets plats i kyrkan långt innan de blev en del av det allmänna tänkandet. Jag gläds också över nätverket Ideellt forum i Svenska kyrkan som utbildar och skapar erfarenhetsutbyte kring idealitet och frivillighet.

Ibland låter det som om kyrkan behöver lekmanarörelserna för att vi har svårt att rekrytera nya anställda, men det är ju en helt bakvänd tanke. Lekfolket är församlingarnas stomme. Detta är centralt

FOTO: EMMA BECKMAN - LULEÅ STIFT

Biskop Åsa Nyström.

för vår identitet som kyrka. De anställdas roll är att underlätta för och betjäna församlingen. Utan de många människornas engagemang dör kyrkan. Därför har frågan om de ideellas plats i församlingen varit viktig i de utbildningar som jag haft ansvar för, i Chefs- och ledarskapsutveckling för kyrkans olika chefer och i prästutbildningen.

När jag skulle välja mitt valspråk som biskop, fastnade jag för en vers Filipperbrevet som säger: "Ty det är Gud som verkar i er så att ni både i vilja och gärning förverkligar hans syfte." (Fil 2:13) Det blev så tydligt för mig att min uppgift som biskop är att vända blicken till församlingarna, för att se hur Gud verkar

i alla er som lever där och för att uppmuntra er att upptäcka detta hos er själva och i varandra.

Så nu vill jag fråga er i Lekmannaförbundet: Var spirar det hos er? Vad gläder ni er åt och vad ger er hopp? Gud gör något nytt, märker ni det inte? Det spirar redan. Gud verkar i er.

Gud välsigne er alla. Be för mig så som jag ber för er.

*Åsa Nyström,
biskop i Luleå stift*

Skellefteå landsförsamlings kyrka.

Biskopens valspråk och vapen

"'Gud verkar i er.' Det är jag övertygad om. Det ser jag när kärlek, omsorg, mod och tro växer."

Nederluleå kyrka.

LIVETS ANDE, KOM FRÅN OVAN...

***"Livets Ande, kom från ovan, kom och bär från himlen bud.
Du kan ge den stora gåvan: tron på ordet, tron på Gud.
Till Guds människor du talar än i dag kring all vår jord.
Folk och själar du hugsvalar än idag med Skriftens ord."
/Sv.ps. 53:1/***

Anden "tröstar, lär, förmanar och varnar". Anden kallar genom evangelium, församlar, upplyser genom sina gåvor, helgar, behåller och bevarar i en rätt tro. (Luthers lilla katekes.) Anden finns med från Bibelns första blad till dess sista: Anden som svävade över vattnet, Anden och Bruden som säger "kom!". Redan före den synliga skapelsen finns Anden där, och när uppenbarelse- och frälsningshistorien går mot sitt slut i det sista stora Advent, finns Anden där och ropar tillsammans med det som är Andens verk, de frälsta, Bruden, "låt fullbordan och fulländningen komma!"

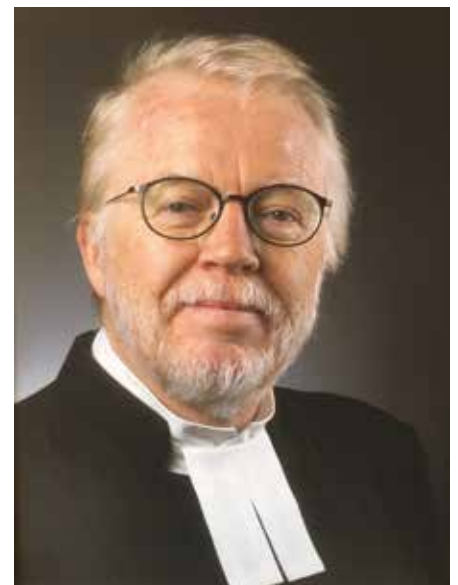
Anden finns med i skaparverket. Anden finns med i hela frälsningsverket i utvalda Gudsmänniskor, för särskilda uppgifter, i präster och profeter. Anden finns vid Sonens inträde i världen, Anden finns med under hela hans jordiska gärning, Anden, "Guds finger" med vilken den Andeuppfyllda Sonen befriar människor från onda andemakter, helar människor från sjukdomar och upprättar Guds herravälde: skapelsen sådan som Gud vill ha den. Anden finns med vid hans uppståndelse. Anden uppenbarar och öppnar profetior i den heliga Skrift i det att han vittnar om Sonens plats och sändning i Guds frälsningsplan. Anden skapar sammanhang och mening. Anden fortsätter Kristi verk i Kyrkan inte bara

som en kraft utan som en levande Person: Anden och vi har bestämt, Anden hindrade oss står det i Apostlagärningarna och i de apostoliska breven.

Elden, både glöden och lågorna, vinden, både den stilla susningen och stormen, vattnet, både det stilla porlet och den oemotståndliga strömmen, Anden förknippas med elementen, det elementära. Anden framträder vid Jesu dop i gestalt av en duva, inte som en majestätisk örn med klor och rovfågelsnäbb. Andens gestalt är duvan, bytesfågeln, som med olivkvisten i näbben bär budskap om ett nytt liv efter Guds dom över den gudlösa världen vid syndafloden. Duvan med sitt milda läte, duvan som förmedlar budskap, kommunikation, brevduvan som vet varifrån den kommer och som alltid hittar hem. Anden i lågor som med sin eld i apostlarna ger kraft och mod, skapar mening och förståelse ur språkförbistringen i Babel så att människor kan höra, förstå och reagera på förkunnelsen av evangeliet, komma till tro och bli frälsta.

Det finns en tro för din törst. Det är pingstens ljuvliga evangelium: det finns en tro för din törst och en hjälp att nå fram till den. Det finns en nåd för din nöd. Och liksom nåden alltid är större än nöden, så är tron större än törsten. Men din tomhet måste öppnas. Ditt innersta

måste upplåtas. Skall det flyta strömmar av levande vatten ur ditt inre, måste du själv stå under inflytande, under ett inflöde. Ingen har mer att ge än vad han själv tagit emot. Allt detta handlar om Guds helige Ande. Det är Anden som låter dig känna din törst. Det är Anden som låter strömmar av levande vatten strömma till ditt inre. Tron är de öppna portarna som ger väg åt Andens inflytande. Det finns vatten att ösa med fröjd ur frälsningens levande källor.

*Kyrkoherde emeritus och
prost honoris causa
Magnus Lönnberg, Jönköping*

SPECIALPRIS!

129 kr /stBeställ innan
30 juni!

Originallet sedan 1973
– nu hos Argument

i samarbete med

Dagboken

med kyrkoalmanacka 2019–2020

Tema: Empati och barmhärtighet

I 46 år har *Dagboken med kyrkoalmanacka* varit den självklara hjälpredan för alla som jobbar med och inom kyrkan. En gudstjänstbok likaväl som andakts- och arbetsbok.

Dagboken med kyrkoalmanacka kom ut första gången 1973 och producerades då av Karl-Henrik Lomaeus. 1982 började sonen Göran hjälpa till. Fram till och med 2017 var Verbum utgivande förlag. De ger nu i stället ut *Kyrkokalendern*, som inte har någonting med *Dagboken* att göra. 2019 tog Argument över utgivningen av *Dagboken med kyrkoalmanacka* från Göran Lomaeus. Argument ger även ut *Kyrkoårets gudstjänster* som också är en inspirationsbok för gudstjänsten.

Boken innehåller bland annat:

- ✓ Temaartiklar
- ✓ Personliga reflektioner
- ✓ »Ekoblomster« – förslag på ekologiskt och solidariskt blomval
- ✓ Kyrkliga symboler och liturgiska rekommendationer för kyrkorummet
- ✓ Kyrkvärdens välkomstbön
- ✓ Psalmförslag för varje kyrkdag
- ✓ »Vår havande jord« – *Dagboken*s klimatserie
- ✓ Studiecirkelförslag från Sensus
- ✓ »Musik för själen« – Lyssningsförslag på barockmusik för varje kyrkhelg
- ✓ Tips på att arbeta med barnen och kyrkoåret.

Argument

SPECIALPRIS T.O.M. 30 JUNI!
BESTÄLL PÅ WWW.ARGUMENT.SE

VÄLKOMMEN TILL

*Sommarmöte 2019**på Hjo folkhögskola 28-30 juni**Tema: Bibeln - en bok att brottas med och en bok att vila i*

På sommarmötet får Du:

- Härlig gemenskap
- Goda samtal
- Berikande och fördjupande undervisning
- Övriga aktiviteter
- Massor av mat
- Mysiga fikastunder
- Fina omgivningar med vacker natur

Att vara med på Sommarmöte på Hjo folkhögskola är gott för både kropp och själ.

Välkommen att dela gemenskapen!

Vi ser fram emot att träffa Dig!

Sommarmöte på Hjo Folkhögskola 28 - 30 juni 2019

Bibeln - en bok att brottas med och en bok att vila i

Medverkande: Anders Sjöberg, Thommy Hallin m fl

Anders Sjöberg

Thommy Hallin

Inspiration

Ibland blir vi inspirerade av bibeltexterna

Brottas

Vi behöver analysera och brottas med bibeltexten.

Irritera

När vi inte förstår bibeltexten blir vi kanske irriterade.

Vila

Många bibeltexter skänker oss vila för både kropp och själ.

Fredag 28 juni

Vi åker till Hjo!

- 10.00 Incheckning
fm kaffe
- 12.00 Lunch
- 13.30 Välkommen till Hjo!
- 14.00 **Bibelstudium 1**
inkl em kaffe
- 16.30 Middag
- 18.00 Övriga aktiviteter
afton
- 20.30 Aftonbön
- 21.00 Kvällsfika

Lördag 29 juni

- 07.30 (-08.45) Frukost
- 09.00 Morgonbön
- 09.30 **Bibelstudium 2**
inkl fm kaffe
- 11.30 **Fritidsaktiviteter**
Lunchbaguette
- em kaffe
- 15.30 Grillbuffé
- 18.00 **Bibelstudium 3**
- 20.30 Aftonbön
- 21.00 Kvällsfika

Söndag 30 juni

- 07.30 (-08.45) Frukost
- 09.00 Morgonbön
- 09.30 **Bibelstudium 4**
inkl fm kaffe
- 12.00 Lunch
- 13.30 **Sändningsmässan**
- 15.00 Fika & Utcheckning
- 16.00 Avslutning och hemfärd

Sommarmöte 2019

28 - 30 juni på Hjo folkhögskola

Anmälningssblankett

Avgifter:

Mat och logi för vuxen kostar 1950 kr (eget sänglinne)

Mat och logi för ungdom (15-25 år) kostar 975 kr (eget sänglinne)

Mat och logi för barn (4-15 år) kostar 300 kr (rum delas med vuxen, eget sänglinne)

Barn under 4 år gratis.

Dagbesökare betalar 350 kr för fredag, 500 kr för lördag, 325 kr för söndag.

Dagavgiften avser samtliga måltider per respektive dag.

Jag/vi önskar enkelrum dubbelrum

Namn:

Namn:

Adress:

.....

Tel:

Mail:

Eventuella önskemål om specialkost eller andra önskemål:

.....

Folkhögskolans adress: Hjo folkhögskola, Lundbyvägen 12, 544 31 Hjo

Frågor om programmet besvaras av Anders Åström, tfn 070-595 28 08

Anmälan skickas senast den 19 juni till:

Anders Åström

Ödenäs Östergården 327

441 95 Alingsås

eller via E-post till: astrom.anders@gmail.com

Inbetalning

Sätt in avgiften på Skara stifts Lekmannaförbunds postgironummer 17 32 26-2.

Skriv "Sommarmöte 2019" och Ditt namn på blanketten.

Den kyrka växer som är öppen för alla

"Kom till mig, alla ni som arbetar och är tyngda av bördor, jag skall skänka er vila".

Matteus 11:28

Det var många människor som fick höra NEJ på Jesu tid. Gnostiska system var bara öppna för de intellektuella. Mysteriereligioner var öppna bara för män. Nationella religioner – grekisk, romersk, judisk och så vidare – var i princip bara öppna för det folkets medborgare. Vissa grupper hade lågt människovärde – kvinnor, slavar, barn, sjuka.

Så kom Jesus med en öppen famn – sa JA. Hans favoritbeteckning på sig själv var: "Människosonen". Hans favoritord hade betydelsen – Var och en som (Joh. 3:16, Joh. 6:37, Joh. 11:25, Matt. 11:28). Han var öppen för alla, inte allt, men alla. Han var öppen för den ångerfulla äktenskapsbryterskan – inte för äktenskapsbrottet i sig.

Jag visste att när jag bestämde mig för att bli kristen, så fick jag komma. Jag var fattig, jag var blyg, jag var inte perfekt – men jag visste att hans famn var öppen för mig – som den var och är för alla. Varmare famntag har jag aldrig fått. Och jag står där

tillsammans med den mobbade flickan, före detta narkomanen på Sergels torg, fattiga grannen i Tanzania och statsrådet.

Kvartalshandbok / Allt det goda vi har i Kristus / Sommar s. 54 – En av fyra Andaktsböcker (en för varje årstid) Carl-Erik Sahlberg.

*Carl-Erik Sahlberg
teol dr, docent i kyrkohistoria vid Uppsala universitet*

**Samma himmel.
Samma rättigheter.
Verkligheten ser olika ut.**

90 SVENSK
KONTO INSAMLINGS
KONTROLL

SWISHA DIN GÅVA TILL
900 1223
svenskakyrkan.se/fastekampanjen

Svenska kyrkan
INTERNATIONELLT ARBETE
medlem av
actalliance

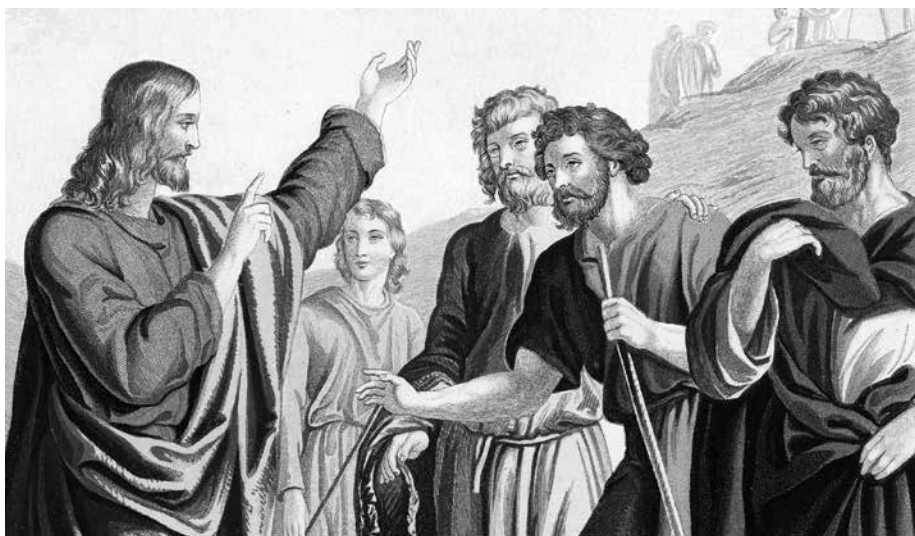
Kallelsen till Guds rike

Andra söndagen efter trefaldighet

Det kristna livet börjar med Guds kallelse. Gud har första ordet. Det är han som söker oss.

Han måste vara där innan vi kan svara ja. *De som tar emot evangelium blir Guds utvalda.* Det betyder inte att Guds ord inte hörs av många andra men dessvärre många gånger utan att Guds ord påverkar dem. Paulus skriver att till vissa kom ordet *"i kraft och helig Ande och med full visshet"*. Plötsligt vid något tillfälle börjar Ordet tala så att mottagaren märker att det är just till henne/honom som Gud talar. Hon / han fattar att Gud vill henne/honom något. Det angår henne/honom. Hon och han känner att det skulle vara något gott och stort, något som de verkligen behöver om de verkligen lärde känna Gud och fick vara hans barn. De förstår att de är bjudna till Guds rike och allt det beror på att Gud söker dem och att han har dem i sina tankar och bjuder just dem just nu. Varför just dem, varför just jag? Därför att Gud älskar oss – mer kan vi inte svara. Han älskar också alla andra. Han söker sig fram också till dem. De vägarna kan vi aldrig reda ut eller överblicka. Vi vet bara att när han söker oss, då är det viktig tid, med möjligheter som vi inte får slarva bort. Den kallelse som gäller oss alla är kallelsen att följa Jesus och om vilken predikotexterna nu handlar. Sedan finns det också en kallelse till olika uppgifter. Martin Luther uttalade att allt det vi gör i livet kan vara en kallelse – att arbeta till Guds ära till nytta för livet på jorden.

Predikotexterna knutna till den andra söndagen efter trefaldighet handlar dels om en påminnelse av Moses om Guds förbund med Israel (Guds utvalda), om att Gud är trofast och om att Gud är en Gud som håller sitt förbund och som vi-

sar godhet i tusen släktled mot dem som älskar honom och håller hans bud (*Femte Moseboken 7:6-9*), dels om Paulus upplysning till församlingen i Rom om att Gud på allt sätt hjälper dem som älskar honom att nå det goda, hjälper dem som han har valt ut efter sin plan och dem som han i förväg har utsett har han också kallat, gjort rättfärdiga och tillika skänkt sin härlighet (*Romarbrevet 8:28-30*) dels ock om hur Jesus enligt evangelisten Johannes kallar sina första lärjungar (*Johannes 1: 35-46*).

Gammlatestamentlig läsning

Mose sade till Israels folk: Ty du är ett folk som är helgat åt Herren, din Gud. Dig har Herren, din Gud, utvalt att vara hans dyrbara egendom framför alla andra folk på jorden. Det var inte för att ni är ett större folk än andra som Herren fäste sig vid er och utvalde er – ni är ju det minsta folket av alla. Men Herren älskade er och ville hålla sin ed till era fäder, och därför förde han er med stark hand ut ur slavlägret och befriade dig ur faraos, den egyptiske kungens, våld. Du skall veta att det är Herren, din Gud, som

är Gud, den trofaste Gud som håller sitt förbund och visar godhet i tusen släktled mot dem som älskar honom och håller hans bud. (Femte Moseboken 7:6-9)

Bibeltextern i Femte Mosebok är Mose ord hämtade från Gud till Israels folk som var på väg till det utlovade landet, det folk som Gud hade kallat och slutit förbund med senast på Horebs berg, ord som uttryckte omsorg, värn och förhållningsnormer gentemot främmande folk som då stod utanför kallelsen och som åkallade andra gudar. Israels folk, det utvalda och kallade folket, uppmanades att förgöra, besegra och förrinta sju olika främmande folk. Det utvalda Israels folk fick inte sluta förbund med andra folk eller visa skonsamhet. Det fick inte knyta släktband eller beblanda sig med främmande folk och Israels folk skulle rasera och bränna de främmande folkens avgudabilder. Israels folk var ett utvalt folk, helgat åt Herren, utvalt att vara Guds dyrbara egendom framför alla andra folk på jorden. Detta hade inte sin bakgrund i att Israelerna var ett större folk än andra. Det hade sin grund i att Gud älskade

Israels folk och i att han önskade hålla sin ed till deras fäder. Därför hade Gud fört israelerna med stark hand ut ur slavlägret i Egypten och befriat israelerna ur faraos, den egyptiske kungens, våld. Israelerna skulle veta att det var Herren deras Gud som var Gud, den trofaste Gud som höll sitt förbund och som för alltid visade godhet mot dem som älskade honom och höll hans bud.

Epistel

Vi vet att Gud på allt sätt hjälper dem som älskar honom att nå det goda, dem som han har kallat efter sin plan. Ty dem han i förväg har utvalt har han också bestämt till att formas efter hans sons bild, så att denne skulle vara den förstfödde bland många bröder. Dem han i förväg har utsett har han också kallat, och dem han har kallat har han också gjort rättfärdiga, och dem han har gjort rättfärdiga, dem har han också skänkt sin härlighet. (Romarbrevet 8:28-30)

Att älska Gud är som vi vet inte någon förtjänst, inte en berömvärd gärning som Gud belönar med att låta allting lyckas. Men det är en omständighet som ger uttryck för att man lever i Guds kärlek, att man ingår i hans frälsningsverk. Även om en människa kan säga nej, vill Gud att alla ska bli räddade. Gud kallar alla, även dem som kommer att säga nej. Å andra sidan vet Gud vilka som kommer att svara ja. Paulus säger *"att vi har blivit kända av Gud"*. Även om detta kan framstå som svårförståeligt har Gud känt oss och vi finns med i hans tankar och i hans förtroende. Trots att han känner till allt om oss så älskar han oss. Här sägs också detta, att Gud redan i begynnelsen – innan världens grund var lagd – kände de sina och skrev deras namn i livets bok Ef 1:4 f). Dessa omfattas nu också av Guds kallelse. De blir rättfärdiggjorda och får hans härlighet – redan nu i hoppet (så att vi i hoppet kan berömma oss av hans härlighet, 5:2) och slutligen så att det kan ses med ögonen. Hela frälsningen, från början till slut, är alltså Guds verk. Vi kan bara ta emot – eller vägra att göra det.

Evangelium

Nästa dag stod Johannes där igen med två av sina lärjungar. När Jesus kom gående såg Johannes på honom och sade: "Där är Guds lamm". De båda lärjungarna hörde vad han sade och följde efter Jesus. Jesus vände sig om, och då han såg att de följde honom frågade han vad

de ville. De svarade: "Rabbi (det betyder mästare), var bor du?" Han sade: "Följ med och se!" De gick med honom och såg var han bodde och stannade hos honom den dagen. Det var sent på eftermiddagen. Andreas, Simon Petrus bror, var en av de två som hade hört Johannes ord och följt med Jesus. Han träffade först sin bror, Simon, och sade till honom: "Vi har funnit Messias" (det betyder Kristus). Han tog med honom till Jesus. Jesus såg på Simon och sade: "Du är Simon, Johannes son. Du skall heta Kefas" (det betyder Petrus).

Nästa dag tänkte Jesus bege sig därifrån till Galileen. Då träffade han Filippos. Han sade till honom: "Följ mig!" Filippos var från Betsaida, från samma stad som Andreas och Petrus. Filippos träffade Natanael och sade till honom: "Vi har funnit honom som det står om i Moses lag och hos profeterna, Jesus, Josefs son, från Nasaret." Natanael sade: "Kan det komma något gott från Nasaret?" Filippos svarade: "Följ med och se!" (Johannesevangeliet 1:35-46)

När Johannes kallade Jesus för Guds lamm menade han att tiden nu var inne för det offer som en gång för alla skulle sona världens synder. Kanske tänkte Johannes på några ord i profetian om Herrens lidande tjänare som skulle bli slagen för våra missgärningars skull och vars liv skulle bli ett skuldoffer. Han som skulle bli plågad fastän han ödmjukade sig och inte öppnade sin mun, likt ett lamm som förs bort att slaktas. Sådana ord förde tankarna i Israel till templet. Offren i templet var påbjudna av Gud och de utgjorde en påminnelse om hur allvarligt det var att överträda Guds bud. Den som satte sig upp mot Gud och bröt mot hans lag skulle döden dö. Nu hade Gud tillåtit att han i stället fick bära fram ett skuldoffer genom vilket han erkände sin skuld och sitt behov av förlåtelse. Alla dessa yttre föreskrifter skulle gälla tills tiden var inne för en bättre ordning och offren kom varje år som en påminnelse om synderna. Johannes menar sannolikt att tiden nu var inne för det offer som en gång för alla skulle sona världens synder, det som offren aldrig hade kunnat ge, det offer som Jesus skulle skänka världen genom att offra sig själv. Jesus skulle döpa med ett nytt dop, med Guds egen Ande som Johannes och hans lärjungar bidade efter. Johannes Döparen var sträng. Han predikade lag men genom att hela tiden peka på Kristus blev han en vägröjare för

evangeliet. Lagen röjer väg för evangeliet. Den ene av de två lärjungarna som omgav Jesus var Andreas, Petrus bror, medan den andre förblir anonym. Den lärjungarna hade väntat på hade kommit och de följde helt naturligt efter Jesus när han kommit. Det finns skäl att anta att den anonyme lärjungen är densamme som sedan kallas *"den andre lärjungen"* eller *"den lärjunge som Jesus älskade"* – sannolikt Johannes själv. Om så är fallet berättar Johannes här om sitt första möte med Jesus. Det var Jesus som tog initiativet, när Jesus vände sig om. Det var Jesus som utvalde lärjungarna, inte lärjungarna som utvalde Jesus. När han frågade lärjungarna vad de ville så ställdes hans fråga till alla sökande människor: Vad är det egentligen ni vill? När lärjungarna frågade var Jesus bodde, använde de ett ord som betyder *"stanna"*, *"förbli"* och som ständigt återkommer. Det är Gud som är och förblir. Vi kallas att förbli i honom. Jesus bad lärjungarna att *komma och se!* Både *kom och se* används som ett uttryck för tron: att komma till Jesus och se vem han är. Båda lärjungarna kom till Jesus och förblev hos honom hela dagen. De hade förblivit lärjungar – och lärjungen Johannes erinrade sig som gammal att det började omkring tionde timmen eller fyra på eftermiddagen.

När Andreas kom tillbaka från mötet med Jesus samma kväll eller nästa dag träffade han sin bror Simon. Andreas förde sin bror till Jesus som *"såg på honom"* granskande och genomskådande samt gav honom hans tilltalsnamn - Petrus. (Kefas kommer från arameiskan och betyder sten eller klippta och Petrus är det grekiska namnet med samma innehåll.)

Nästa dag träffade Jesus ytterligare en galilé, Filippus från Betsaida. Jesus kallade Filippus med den vanliga formen för kallelse av lärjungar: *"Följ mig."* En sådan kallelse förutsatte inte tro men den förutsatte att den kallade var villig att ta till sig vad den som kallade hade att ge. Filippus träffade i sin tur sin landsman Natanael och berättade med entusiasm om Jesus. Natanael hade en skeptisk inställning. Han kom från Kana, en stad i närheten av Nasaret, och han kände till vad man tänkte om Nasaret där uppe i hans hemtrakt. Utan diskussion bad Filippus att Natanael skulle komma och se med egna ögon: *"Följ med och se!"*. Av efterföljande text i evangeliet framgår att Natanael kom och såg och att han möttes av Jesus generösa ord om honom själv:

"Där är en sann israelit, en som är utan svek." Natanael frågade: "Hur kan du känna mig?" Jesus svarade: "Innan Filippus ropade på dig, såg jag dig under fikonsträdet." Natanael svarade: "Rabbi, du är Guds son, du är Israels konung." Då sade Jesus till honom: "Du tror därför att jag sade att jag såg dig under fikonsträdet. Större ting skall du få se." Och han sade: "Sannerligen, jag säger er: ni skall få se himlen öppen och Guds änglar stiga upp och stiga ner över Människosonen."

Jesu slutord anspelar på patriarken Jakobs dröm i Betel då Jakob var på väg (flykt) till morbrodern Laban. Jesu ord kan tolkas så att det som för Jakob var en dröm blev nu verklighet. Människosonen har kommit och då är den himmelska världen närvarande mitt ibland oss. Orden kan antagligen tillämpas och anses vara förverkligade i många sammanhang under Jesu närvaro på jorden – t.ex. i samband med uppståndelsen, återkomsten i härlighet etc. Skillnader och likheter mellan Johannes framställning av Jesu kallelser av sina lärjungar och de övriga evangelisternas (synoptikernas) framställningar får vi lyfta fram och lära oss i ett annat sammanhang.

Det finns dock redan nu anledning att begrunda Jesu kallelse till oss alla - *"Följ mig"*, begrunda innebörd, innehåll och efterföljelse. I utgåvan *"Ett år med Jesus"*, predikningar och samtal (Göran Skytte & Bo Brander), upplyser författarna oss om att Jesus inte har någon höjdhoppsteologi, inte särskilda krav på tro och moral för att få vara med i Jesu efterföljelse. Om utgångspunkten är att livet inrymmer olika höjdhoppssribbor som man måste hoppa över för att bli kallad till en gemenskap eller för att få vara en efterföljare, för att bli godkänd, finns i Guds rike ingen ribba ovan markplanet och inte heller någon ribba under marknivån. Det saknas alltså helt och hållet höjdhoppssribbor. Jesus kräver ingen tro och ingen moral. När han säger *"Följ mig"* är det Jesus själv som är innehåll i den kristna tron och som sträcker ut sin hand och säger: *"Gå med mig, lev med mig, se på mig"*. I hans närhet växer tron och därtill växer det goda sättet att gestalta livet. Att följa Jesus innebär dock att resan sällan blir spikrak. Likt Petrus brottas vi många gånger som efterföljare med starka viljor, löften, förnekelse med gudsfrånvända tilltag, ifrågasatt engagemang och entusiasm. Det blir många gånger inte som vi själva vill och vi gör många gånger det vi egentligen inte vill. Vi får som Petrus lära oss att vi och Jesus inte är världens mest oslagbara kombination. Men vi får också komma till insikt om att den vi vill följa och följer är förunderligt förstående, en som alltid är beredd att förlåta, en som aldrig förnedrar och en som alltid leder. Då blir det inte jag och Jesus som gör succé i världen, utan den förunderlige Jesus som låter

mig få vara med. Så var det för Petrus vid Tiberias sjö då han mötte Jesus. Den gången fanns det tillfälle för Jesus att ställa Petrus mot väggen, att förebrå och komma med anklagelser. Men sådan var och är inte Jesus! Han frågade bara: *"Älskar du mig?"* Tredje gången Jesus frågade svarade Petrus: *"Ja, Herre. Du vet allt om mig. Du vet att jag har dig kär"*. Vi lägger märke till att det första Jesus sade till Petrus var: *"Följ mig"*. Det sista Jesus sade till Petrus i evangelierna är samma ord: *"Följ mig"*.

Efterföljelse är inte bara en uppmaning i början av livet utan inrymmer de mest centrala ord till varje kristen under hela livet. Efterföljelse innebär inte bara att följa med utan också att förvandlas så att vi blir mer lika honom som vi följer. En av de mest kända och viktigaste andaktsböckerna i kristen historia är Thomas a Kempis bok som på svenska heter *"Om Kristi efterföljelse"*. Den italienska originaltiteln är *"De Imitatione Christi"*. Efterföljaren blir lik den som hon eller han följer.

Jesus bor i gudstjänsten, i mässan, där vi alla bör rota oss. Han bor också och inte minst i varje människa som släpper in honom. Det är en plats att låta honom vara kvar på. Om han får bo hos oss, kommer efterföljelsen att fortsätta genom att vi får bo hos honom. Efter det att Jesus har firat världshistoriens allra första mässa sade han bl.a. *"Jag skall komma och hämta er till mig. För jag vill att där jag är, där skall ni också vara."* Där varar efterliknelsen för alltid.

Kallelse

Jesus är ute och söker. Vem skall han finna i dag?

Vem skall i dag honom svara: Herre, du ser: här är jag.

Han sin förlåtelse ger dig när du din synd honom ger.

Då blir du hans. Från hans kärlek inget kan skilja dig mer.

Fly inte, göm dig ej längre du som så ofta har flytt.

Stanna, bli stilla för Jesus. Allting kan han göra nytt.

Låt honom ta dig vid handen, följa dig ända tills du

är hos din Fader som länge väntat och väntar ännu.

Jesus är ute och söker, stannar och böjer sig ner,

säger mitt namn, och jag svarar: Herre åt dig jag mig ger.

Sv Ps 225 A. Frostenson / K-E. Svedlund

Efterföljd

Lev för Jesus, intet annat

är dock värt att kallas liv.

Åt den vännen framför andra

hjärtats första kärlek giv.

Giv dig helt, ty det begär han.

Själv han gav sig helt åt dig,

när han, fattig och föraktad,

gick härnere korsets stig.

Giv dig helt och vet att ingen

än förlorat däruppå.

Lev för Jesus, tills du salig

in uti hans ro får gå.

Sv Ps 279 L. Sandell / Th. Söderberg/Herrnhut/Berlin 1786

Anders Nordberg

FAMILJENYTT

TILL MINNE

FOLKE OCH INGER SAKKARI

I Överkalix har de mycket uppbyggliga och engagerade medlemmarna i Överkalix Församlingskår Folke och Inger Sakkari lämnat det jordiska livet. Folke är född och uppvuxen i Hedenäset längs Torneälv och Inger i Karlstad. De träffades på 60-talet då de bägge sökt sig till Stockholm för studier. Arbetslivet kom för Folkes del att innebära många år i skolans värld som rektor och skolchef och Inger arbetade på apoteket.

Att de hamnade i just Överkalix nästan direkt efter studierna har inneburit en stor välsignelse för människorna i Överkalix. Folke var en stadig och stabil karl som hade ordning och reda på siffror och personal. Inger var en mycket omsorgsfull medmänniska som bemötte både kunder och arbetskamrater på apoteket och alla andra medmänniskor med en stor kristlig omsorg. Utöver att de skötte sina professioner med stor skicklighet så har de varit mycket engagerade i samhälle och föreningsliv. Insamlingar och ideella insatser för nödlidande människor har präglat deras liv och leverne. De har ställt upp för människor som har haft det svårt och aldrig gjort skillnad på människor utifrån etnicitet och social status. I församlingskåren har de varit medlemmar längre än någon av de kvarvarande minns. Folke gjorde många år som kassör men de sista åren har han varit revisor, Inger har varit vice ordförande. Men bägge har utöver styrelseuppgifterna alltid ställt upp och deltagit i de projekt som kåren varit inblandad i. I kyrkan har de varit två mycket trogna gudstjänstdeltagare och även medverkat i annan kyrklig verksamhet. Vår Herre visste vad han gjorde när han förde dem samman i äktenskapets välsignelse och placerade dem i Överkalix.

Närmast sörjande är barn, barnbarn och syskon. Folke somnade in den 8 januari i en ålder av 79 år och Inger den 2 februari i en ålder av 77 år.

Mats Nygård
Kyrkoherde

FÖR KÄNNEDOM FRÅN MARTIN NYKVIST

I november kommer jag att försvara min doktorsavhandling

Alla mäns prästadöme: Homosocialitet, maskulinitet och religion hos Kyrkobrodererna, Svenska kyrkans lekmanaförbund 1918–1978 (Nordic Academic Press),

vilken alltså fortsätter och utvidgar temat från min tidigare publicerade uppsats. Förhoppningsvis när avhandlingen bokhandeln någon gång under september och jag hoppas att lekmanaförbundets nuvarande medlemmar på något sätt nås av nyheten om publiceringen.

Om lekmanaförbundet är intresserat skulle det vara möjligt att ordna så att förbundets medlemmar kan köpa boken till ett specialpris, antingen via er förbundsbutik eller direkt från mig. Jag skickar gärna ett exemplar för kännedom så snart boken utkommit. Avhandlingen publiceras med öppen tillgång, vilket innebär att den kommer finnas för läsning och nedladdning utan kostnad på nätet. Jag och många med mig föredrar dock att ha en fysisk bok att läsa. Finns det någon uppfattning om ungefär hur många exemplar förbundet är intresserat av att köpa in? I sådana fall kan jag återkomma med ett prisförslag. Det finns givetvis ingenting som hindrar enskilda medlemmar från att höra av sig och köpa boken direkt av mig.

Med vänlig hälsning
Martin Nykvist

RIKSMÖTE MITT PÅ VÅRDNÄS STIFTSGÅRD

Reservera 26-27 oktober 2019 –

Vi ser med glädje fram mot några dagar av kristen gemenskap

Program och inbjudan kommer att publiceras i nästa tidskrift.

Observera att det med tidskrift nr 3-2019 som underlag blir en kort anmälningstid fram till den 26 september för deltagande.

Vid frågor om anmälan och deltagaravgift etc.

– ring: Jan Henriksson 070 545 81 38

SVENSKA KYRKANS LEKMANNAFÖRBUND

Vad är och vill Lekmannaförbundet? Uppdrag – Lärjungaskap – Aktiviteter

I förbundets stadgar redovisas att förbundet har som målsättning:

- att samla kvinnor och män till engagemang och ansvarstagande för kyrkan
- att främja kristen gemenskap och fördjupa kunskapen om den kristna tron och kyrkans liv
- att skapa opinion för kristna värderingar i samhället
- att vara ett forum för samtal inom kyrkan och dess uppgifter och möjligheter
- att verka för en positiv och engagerande syn på lekmannaskapet och vara en röst för lekmän i Svenska kyrkan.

Denna målsättning beskriver krav på arbete på Nya testamentets grund, på trohet i gudstjänstliv, i bön och nattvard, på samarbete med vigda till tjänst (präster och diakoner) och med anställda i Svenska kyrkan, på trohet i den jordiska kallelsen, på evangelisation och på verkligt lärjungaskap omsatt i handling.

Arbete på Nya testamentets grund

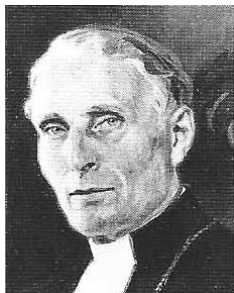
Vårt ansvar knyter här an till Nya testamentets budskap att vi är förvaltare av Guds (1 Petrusbrevet 4:10) *mångfaldiga nåd* (tjäna varandra var och en med den nådegåva han har fått, som goda förvaltare av Guds nåd i dess många former) och till Paulus upplysning om att vi är *"lemmar varandra till tjänst"* (Rom 12:4-5) (*ty liksom vi har en enda kropp men många lemmar, alla med olika uppgifter, så utgör vi, fast många, en enda kropp i Kristus, men var för sig är vi lemmar som är till för varandra*). Var och en som är döpt och därmed utgör en lem i Kristi kropp, som är kyrkan, har del i kristuslivet men också del

Vår logga är hämtad från en runsten utanför Strängnäs Domkyrka.

Nathan Söderblom.

Manfred Björkquist.

Carl Alm.

Algot Tergel.

Carl-Axel Axelsson.

av ansvaret för kyrkan och de uppgifter som kyrkans Herre anvisar. Kroppen består inte av en enda lem. Inte endast präst och diakon har en uppgift i församlingen. Vid ett tillfälle då Jesus hade verkat på jorden under nästan hela den tid som var avsedd därför och då man inte ville ta emot Jesus i en samarisk by för att Jesus hade vänt sina steg mot Jerusalem, mötte Jesus och hans lärjungar en man som sa till Jesus: "Jag skall följa dig, vart du än går." (Luk. 9:57 ff) Jesus svarade: "Rävarna har lyor, och himlens fåglar har bon, men Människosonen har inget ställe där han kan vila sitt huvud." Till en annan sade han: "Följ mig". Men mannen svarade: "Jag skall följa dig Herre, men låt mig först begrava min far". Då sade Jesus: "Låt de döda begrava sina döda men gå själv och förkunna Guds rike." En annan man sade: "Jag skall följa dig, Herre, men låt mig först ta farväl av dem där hemma". Jesus svarade: "Den som ser sig om när han har satt sin hand till plogen, han passar inte för Guds rike"

Jesus sände ut 72 andra. Det var inte de som var anställda hos, eller de som hade olika uppdrag hos främmande herrar, nej det var lekman – vanliga församlingsbor – som Jesus kallade. Jesus sände ut två och två att gå framför sig "till var stad och ort, dit han själv tänkte komma." De skulle gå framför honom och bereda väg för honom, hjälpa människor att öppna hemmets dörrar och hjärtanas dörrar för honom. Själv kom Jesus som stöd bakom dem. Därför behövde de inte frukta någonting. Men nya testamentet lär oss också att Jesus är före oss. Innan vi söker upp en människa, är hon redan sökt av Jesus (Johannes evangelium 1 kap – jfr. Natanael).

På denna bibliska grund står lekmanarörelsen, när den enligt sina stadgar § 2, söker "bland sina medlemmar främja kristen gemenskap och fördjupa kunskapen om den kristna tron och kyrkans liv samt att främja att kvinnor och

män, unga och gamla, samlas till engagemang och ansvarstagande för kyrkan" *Förutsättningen för aktivitet utåt i församlingen är andlig fördjupning.* Guds Helige Ande måste genom ordet, bönen, nattvarden och församlingsgemenskapen utföra sitt verk i hjärta efter hjärta. Först genom detta kan Kristus så småningom få en levande församling. Då saknas där inte villiga händer och hjärtan.

Trohet i gudstjänstlivet, i bönen och nattvarden

En medlem i Svenska Kyrkans Lekmannaförbund bör vara trogen i gudstjänstlivet och i bruket av Guds ord i sitt hem. Lekmannaaktivitet i en församling är först och främst söndaglig aktivitet vid högmässa genom lyssnande, bön, psalmsång och ett öppet och kristligt sinnelag. Att leda fler och fler in i församlingsslivet måste vara varje kyrklig arbetsforms främsta och viktigaste uppgift. En medlem i Svenska Kyrkans Lekmannaförbund bör också vara trogen i bönelivet vilket innebär att man tar emot ordet i församlingens gudstjänstliv och i det stilla rummet. En medlem bör vara trogen Herrens bord. Där ska vara medlemmens plats varje gång det dukas till nattvard i församlingen. Medlemmens trosliv bör regelbundet värmas och livas av Altarets sakrament. Den beaktelse det innebär att böja knä vid nådens bord hjälper många tveksamma att gå över tröskeln fram till en full och hel beaktelse.

Trohet i samarbete med vigda till tjänst i Svenska kyrkan (präster och diakoner) och i samarbete med kyrkans anställda

Förtroende mellan församlingspräster, diakoner, anställda och lekman är en förutsättning för samarbete utåt i församlingen, där många uppgifter väntar. Det är viktigt, ja avgörande att lekmanarörelsen inte enbart blir en organisation utan att lekmanarörelsen i stället blir en levande organism, en del i försam-

lingen som växer och sjuder av andligt liv. En kår blir då inte en förening utan ett *bärrarlag*, som i bön och arbete stöder präster, diakoner och övriga ansvariga i församlingen. En kår bildas endast under förutsättning av ett intimt samarbete mellan kåren och dessa nu nämnda ansvariga i en församling. Kåren får aldrig vara en isolerad grupp utan ska utgöra en levande församlingsskära. Krafthämtningen inåt ska leda till evangelisation. Ur lekmanagruppen (kåren) ska komma frivilliga medhjälpare i församlingsarbetet.

Trohet i den jordiska kallelsen

Alla våra själs gåvor såväl som våra kroppar och vår egendom är Guds gåvor. Allt ska därför brukas enligt Guds vilja, vår nästa till tjänst. Vi får alla tjäna Gud under kallets utövning och i kallelsen visa en sann vilja till tjänst. Varje kristen har på så sätt en särskild roll i hemmet och i den jordiska kallelsen. Alla är vi Kristi (kyrkans) representanter var vi än står. *Varje lekman kan genom trogen tjänst i sin jordiska kallelse slå en brygga mellan arbetsliv och gudstjänstliv. Arbetsliv är djupast sett gudstjänstliv.* Vi ska i alla sammanhang ute i världen hjälpas åt att uppenbara Kristus för medmänniskor. Varhelst en sann lärjunge står är Kristi evangelium i funktion. Låt oss gemensamt skapa opinion för kristna värderingar på arbetsplatser och i samhället.

Trohet i evangelisation

Lekman, präster och diakoner i förening bör alla hjälpas åt att med gamla och nya verksamhetsformer nå ut med evangeliets budskap till medmänniskor. *Barntimmar* och *Söndagsskola* är utomordentliga arbetsformer för evangelisation bland barn och därigenom in i hemmen. De kårer som ekonomiskt och med personliga krafter åtar sig stödja barn- och ungdomsverksamhet inkl. söndagsskolarbete i församlingen blir till stor välsignelse,

Ett annat område för kårernas aktivitet är *bibelstudiearbetet* (bibelstudier, bi-

belsamtal och bibelundervisning), dels inom kåren, dels utanför kåren med medlemmar som ledare av studiegrupper. Det är en utomordentligt viktig uppgift att i samråd med präster och diakoner starta bibelstudiegrupper och att härigenom *tända eldar ute i församlingarna*.

Viktigt är också allt annat studiearbete t.ex. undervisning om kyrkans organisation, tradition, liturgi, musik, psalmer och sånger, diakoni och mission, inte minst i samråd med SENSUS.

Till trohet i evangelisation hör också alla *diakonala uppgifter där struktur och verksamhet bör utformas och planläggas i samråd med kyrkans egen diakoniorganisation* - besökstjänst med sjukbesök, hembesök (ensamma/gamla), fadderverksamhet och möte med nyinflyttade, möte med icke eller bristfälligt svensktalande, samtalsgrupper, församlingsaftnar med gemenskap, samtal och information etc. Många som inte anser sig skickade till någon form av församlingstjänst kan i besökstjänsten känna sig gå den Barmhärtiges ärenden. Den enskilde ska känna att kyrkan frågar efter henne eller honom. Existerande mångfald i erfarenhet, utbildning, yrkesvana mm. hos medlemmar i kårerna kan vara till stor hjälp för en djupare andlig gemenskap i tillväxt. Det kontaktskapande arbetet får dock inte skymma mötet med människor på trons plan. Den personliga vägen för evangelisation är viktig, vägen från hjärta till hjärta. Vi ska företrädas av personligt bekännande kristna, som lever i vardagens arbete tillsammans med dem som inte har någon tro men som kanske söker en tro och som kan känna kallelse, trots att de ytligt sett verkar likgiltiga eller fientligt sinnade till det kristna budskapet. Allt detta ska ske strukturerat med en arbetsfördelning som innebär ansvar, ansvar som leder till verklig delaktighet i en levande kyrka.

Till lekmanarörelsens syfte hör *"Guds rikes förverkligande i den enskildes, samhällets och mänsklighetens liv"* bl.a. genom att skapa opinion för kristna värderingar i samhället." Dessa uppgifter kan sammanfattas i ordet *"Samhällsdiakoni"*. Att som kristen och lekman nå in i samhällslivets olika sammanhang är en uppgift, där var och en av oss får bruka de gåvor som Herren förlänat. Flertalet av oss tillbringar största delen av vår tid i hem och på arbete. Var och en av oss

har uppgiften att i alla dessa sammanhang leva som kristna, att vara Kristi vittnen i vardagen. Allt det som vi fått i gudstjänsten, genom ordet och i vårt personliga andaktsliv ska vi föra ut till vardagens människor. Då blir tro omsatt i gärning, Tro blir liv, blir diakoni.

Trohet gentemot det kristna lärjungaskapet

Efter det att Jesus och hans lärjungar hade besökt Betsaida och Jesus utanför denna by hade botat en blind man och efter det att Jesus och hans lärjungar där efter hade vandrat bort till byarna kring Caesarea Filippi kallade han till sig såväl lärjungarna som det folk som följde honom och beskrev lärjungaskapets krav. Jesus sade: *"Om någon vill gå i mina spår måste han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig. Ty den som vill rädda sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min och evangeliets skull, han skall rädda det. Vad hjälper det en människa att vinna hela världen om hon får betala med sitt liv? Med vad skall hon köpa tillbaka sitt liv? Den som skäms för mig och mina ord i detta trolösa och syndiga släkte, honom skall också Människosonen skämmas för när han kommer i sin faders härlighet med de heliga änglarna."* (Markus 8:34-38; Lukas 9:23-26)

Evangelisten Matteus upplyser oss om Jesu tal då Jesus sände ut de första lärjungarna (Matteus 10 kap) Jesus sade bl.a. *"Var och en som känns vid mig inför människorna, honom skall jag kännas vid inför min fader i himlen. Men den som förnekar mig inför människorna, honom skall jag förneka inför min fader i himlen. Tro inte att jag har kommit med fred till jorden. Jag har inte kommit med fred utan med svärd. Ty jag har kommit för att ställa en man mot hans far, en dotter mot hennes mor, en sonhustru mot hennes svärmor, och mannens husfolk skall bli hans fiender. Den som älskar far eller mor mer än mig, han är inte värd att tillhöra mig, och den som älskar son eller dotter mer än mig, han är inte värd att tillhöra mig. Den som inte tar sitt kors och följer efter mig är inte värd att tillhöra mig. Den som finner sitt liv skall mista det, och den som mister sitt liv för min skull, han skall finna det."*

Den som tar emot er, tar emot mig, och den som tar emot mig tar emot den som har sänt mig. Den som tar emot en profet därför att det är en profet, han skall få en profets lön, och den som tar emot en rättfärdig därför att det är en rättfärdig, han skall få en rättfärdigs lön. Och den som ger bara så mycket som en bågare friskt vatten åt en av dessa små därför att det är en lärjunge – sannerligen, han skall inte gå miste om sin lön."

Såväl evangelisten Matteus (8:18-22) som evangelisten Lukas (9:57-62) upplyser oss om de krav som ställs på den som vill följa Jesus:

"När Jesus såg så mycket folk omkring sig befallde han att man skulle fara över på andra sida sjön varpå en man (skriftlärd) kom fram och sade till honom: 'Mästare, jag skall följa dig vart du än går.' Jesus svarade: 'Rävarna har lyor och himlens fåglar har nästen, men Människosonen har inget ställe där han kan vila sitt huvud.' Till en annan sade han: 'Följ mig!'. Men mannen svarade: 'Herre, låt mig först gå och begrava min far.' Då sade Jesus: 'Låt de döda begrava sina döda, men gå själv och förkunna Guds rike.' En annan man sade: 'Jag skall följa dig Herre, men låt mig först ta farväl av dem där hemma.' Jesus svarade: 'Den som ser sig om när han har satt sin hand till plogen, han passar inte för Guds rike.'

Aposteln Petrus vänder sig till de av Gud utvalda, till de kristna och troende som levde skingrade i romerska provinser i Mindre Asien men som hade sitt hemland i himlen och Petrus skriver därmed också till oss: *Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och Fader: I sin stora barmhärtighet har han fött oss på nytt till ett levande hopp genom Jesu Kristi*

uppståndelse från de döda, till ett arv som inte kan förstöras, fläckas eller vissna och som väntar på er i himlen. Ty Guds makt beskyddar er genom tron fram till den frälsning som finns beredd att uppenbaras i den sista tiden. Därför kan ni jubla även om ni en kort tid skulle få utstå prövningar av olika slag, för att det som är äkta i er tro skall ge pris, härlighet och ära när Jesus Kristus uppenbaras. Ni har inte sett honom men älskar honom ändå: ni ser honom ännu inte men tror på honom och kan jubla i utesäglig himmelsk glädje då ni nu står nära målet för er tro: era själs räddning.

Petrus skriver också till oss som har vårt hemland i himlen: "Var därför beredda att bryta upp och håll er vakna. Sätt allt ert hopp till den nåd som kommer er till del när Jesus Kristus uppenbaras. Ni är lydnandens barn, låt er inte styras av de begär som behärskade er medan ni ännu var okunniga. Lev ett alltigenom heligt liv, liksom han som har kallat er är helig. Det står ju skrivet: 'Ni skall vara heliga, ty jag är helig.' Genom Kristus som var utsedd redan före världens skapelse men som trätt fram först nu tror ni på Gud som har uppväckt honom från de döda och förhålligt honom, så att ni i er tro också kan hoppas på Gud. Ni har renat era själar genom att lyda sanningen och kan leva i uppriktig kärlek till era sysskon. Älska då varandra av hela ert hjärta. Ni är ju födda på nytt, inte ur en förgänglig sådd utan ur en oförgänglig, Guds levande och bestående ord, ty: 'Människan är som gräset och all hennes härlighet som blommorna i gräset. Gräset vissnar och blommorna faller av. Men Herrens ord består i evighet.' Lägg därför bort allt slags ondska, falskhet och föreställning, avund och förtal".

"När ni kommer till honom, den levande stenen, ratad av människor men utvald av Gud och ärad av honom, då blir också ni levande stenar i ett andligt husbygge. Ni blir ett heligt prästerskap (tillhörande ett allmänt prästadöme) och kan frambära andliga offer som Gud vill ta emot, tack vare Jesus Kristus. Petrus skriver: "Det står ju i skriften: 'Se på Sion lägger jag en hörnsten, utvald och ärad; den som tror på den skall inte stå där med skam' Äran tillfaller alltså er som tror. Men för dem som inte tror har stenen som husbyggarna ratade blivit en hörnsten, en sten som de snavar på, en

klippa som de stöter emot." De stöter emot därför att de inte lyder ordet. Så är det förutbestämt för dem.

Men ni är ett utvalt släkte, kungar och präster, ett heligt folk, Guds folk som skall förkunna hans storverk. Han har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus. Ni som förut inte var ett folk **är nu Guds folk**. Ni som förut inte fann barmhärtighet har nu funnit barmhärtighet.

Martin Luther sammanfattade det praktiska förverkligandet av det allmänna prästadömet i tre punkter

- Lekmannens kallelse till att offra
- Lekmannens kallelse till förbön
- Lekmannens kallelse till att försöka förstå och tillämpa kyrkans lära

Vår hedersordförande Carl-Axel Axelson har under rubriken "Att bry sig också om det kostar" i två tidigare nummer av Lekman i kyrkan (4-2017 och 1-2019) gett uttryck för sin uppfattning om hur Martin Luther tänkte och om hur vi som lekmän och lärjungar kan tänka kring ditt och mitt offrande genom att hämta kunskap och inspiration inte minst från Första Petrusbrevet, kapitel 2. Carl-Axel konstaterar att Första Petrusbrevet säger att vi alla är präster med uppgift att frambära offer. Vadå för offer? Frågan leder oss till Romarbrevets 12:e kapitel 1:a vers, där Paulus skriver: "Därför ber jag er bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära er själva som ett levande och heligt offer som behagar Gud. Det skall vara er andliga tempeltjänst." Därefter följer en katalog med gåvor som Gud har utrustat oss med och som vi kan ge tillbaka som offergåvor till hans kyrka, med förbön för människor vi möter. Allt handlar om att vi ska vara till för varandra – den inre kärleken och tillämpning av Kyrkans lära. Carl Axel skriver sammanfattningsvis: Som en levande del av Kyrkan skall jag ställa mig själv i kärlekens tjänst, som ju är Kristi kyrkas grundkaraktär, och i den tjänsten vara beredd till uppoffringar. Knutet till Jesu upplysning till lärjungarna om att de skulle Älska varandra och Jesu prioritering av budet Älska din nästa hänvisar Carl-Axel till liknelsen om den barmhärtige Samariern. Carl-Axel säger att vad samariern kände för den slagne mannen vet han inte men han vet vad samariern gjorde. Det handlade inte om ord. Det handlade om att visa kärleken i handlande som kostade på, som inne-

bar uppoffring. När Jesus gav oss budet "Älska varandra" sade han – Alla skall förstå att ni är mina lärjungar om ni visar varandra kärlek. Vårt förhållningssätt och vår kärlek som lärjungar och lekmän ska utgöra en reflexion av Guds kärlek till oss. I första Johannesbrevet läser vi: "Så uppenbarades Guds kärlek hos oss: Han sände sin ende son till världen för att vi skulle få liv genom honom. Detta är kärleken, inte att vi har älskat Gud utan att han har älskat oss och sänt sin son som försoningsoffer för våra synder." Gud visade sin kärlek till oss i det dyrbaraste offer man kan tänka sig. Han offrade sin sons liv. Offer kostar.

Låt oss som lärjungar och lekmän också ta fasta på Paulus uppmaning till församlingen i Galatien (5 kap) – **Låt er ande leda er!** Ni är ju kallade till frihet. Låt bara inte den friheten ge köttet något tillfälle, utan tjäna varandra i kärlek. Hela lagen sammanfattas i detta enda bud; "Du skall älska din nästa som dig själv." Om ni biter och sliter i varandra är det fara värt att ni gör slut på varandra. Nej säger jag, låt er ande leda er, så ger ni aldrig efter för köttets begär. Köttet är fiende till anden och anden till köttet. De två ligger i strid så att ni inte kan göra det ni vill. Men om anden får styra står ni inte längre under lagen. Andens frukter är kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning. De som tillhör Kristus Jesus har korsfäst sitt kött med alla dess lidelser och begär. Om vi nu har andligt liv, låt oss då följa en andlig väg! Låt oss inte bli inbilska, inte utmana varandra och inte avundas varandra. Låt oss leva för Kristus och be honom om att hans hand alltid ska få vila över Svenska kyrkans lekmanaförbund. Hos Gud finns all kraft och godhet.

Anders Nordberg

Stiftsförbundens årsmöten 2019

Stiftsförbundet i Uppsala stift Årsmöte 2019

7 april höll Stiftsförbundet för Uppsala stifts lekmanaförbund sitt vårkonvent tillika årsmöte i Torsåker.

Samlingen inleddes med lekmanaledd gudstjänst i Torsåkers kyrka där styrelsens vice ordförande Annika Berglund predikade över ämnet försoning. Kyrkogeln fick vila den här dagen till förmån för Berglunds svänggång som bland annat ledde psalmsången med instrument och toner hämtade från countrymusikens domäner. Sedan ett antal år hålls varje sommar en countryfestival i Torsåker i visst samarbete med Torsåkers församling. En liten koppling har alltid funnits mellan countrymusiken och människans inneboende längtan efter andlighet och tankar kring det bortomjordiska vilket Torsåkersbygden fått upleva lite av i det samarbete som etablerats med Torsåkers bluegrassförening som arrangerar festivalen.

Efter gudstjänsten bjöds de tillresta konventsdeltagarna på lunch med en del information om Torsåkersbygden, dess historia och dess församling. Ett av församlingens glädjeämnen utgörs av Torsåkers församlingskår, för övrigt den enda kvarvarande församlingskåren i Gästrikland. Kåren startades redan 1948 som Kyrkobrodererna som efter c:a 20 års verksamhet tvingades lägga kåren vilande. Nystart blev det i början av 1990-talet och idag räknar kåren ca 55 medlemmar. I centrum för verksamheten står bland annat två lekmanaledda gudstjänster varje år i Torsåkers kyrka, sopplunch i församlingshemmet 10 ggr/år samt vissa övriga aktiviteter bl.a. till förmån för de boende på servicehuset Spelmannen i Torsåker.

Under årsmötet påpekades att vi i lekmanaförbundet har en utmaning framför oss genom ett minskat antal kårer och medlemmar. Kvar i stiftet finns idag endast fyra kårer med sammanlagt ca 140 medlemmar. I de diskussioner som fördes kom bland annat förslaget att vi skulle försöka göra mer för att få kontakt med enskilda medlemmar som finns ute i våra församlingar och som inte tillhör någon specifik kår.

Efter val fick Stiftsförbundets styrelse följande sammansättning: Bengt Lagerius ordförande, Annika Berglund vice ordförande, Klas Tufvesson kassör, Margaretha Johansson sekreterare samt öv-

riga ledamöter Karin Ahlberg, Berit Berström, Ingrid Ångman och Hans-Göran Larsson.

Staffan Berglind

Berglunds svänggång där tre av medlemmarna är barn till predikanten för dagen Annika Berglund. Från vänster: Jimmy Peterson, Ida Berglund, Nicklas Malmström, Sofia Berglund och Katarina Peterson.

Stiftsförbundet i Härnösands stift Årsmöte 2019

Lekmannaförbund i Härnösands stift höll vårkonvent inklusive årsmöte den 31 mars i Sollefteå.

Deltagarna samlades vid ankomsten i församlingsgården för kaffe/te och smörgås, innan de gick till gudstjänsten. Efter gudstjänsten blev det sopplunch.

Årsmötet inleddes med att komminister Henrik Domeij berättade om Sollefteå församlings verksamhet. Församlingen satsar på barn- och ungdomsarbete. De har god kontakt med kommunens skolor. De satsar också på konfirmationsundervisning. Där blir det tydligt att det finns ett stort behov av kristendomsundervisning.

Efter det att ordförande Maria Antonc öppnat mötet valdes Per Sundin att leda förhandlingarna.

Från verksamhetsberättelsen kan nämnas att tio personer från Härnösands Stift deltog i Rikskonventet. Ordförande Maria Antonc och kassör Juhani Ahonen valdes in i Förbundsstyrelsen.

Styrelsen i Stiftsförbundet omvaldes i sin helhet.

I verksamhetsplanen för 2019 finns planer på ett Höstmöte i norr - Riksmöte Nord.

Elisabeth Walfridsson

Alla Tiders Bok

Alla Tiders Bok - tre samtals- och studieböcker finns att köpa för 85:-/bok.

Böckerna finns i Förbundsbutiken och hos Svenska Bibelsällskapet för beställning.

Förbundsbutiken: Berit Olsson, Rausvägen 57, 255 92 HELSINGBORG, tel. 042-293933
Gert Råvik, tel. 0730-355689, gertravik2@gmail.com

Svenska Bibelsällskapet, Box 1235, 751 42 Uppsala, tel: 018-18 63 30.

Stiftsförbundet i Växjö stift Årsmöte 2019

Gruppbild över flertalet av deltagarna i Stiftsförbundets årsmöte - Landeryds församlingshem.

Lördag den 27 april 2019 i Landeryd

Det var en festdag i Landeryd. Medlemmar från nio församlingsskåror samlades i stiftets allra västligaste hörn för att delta i årsmötesförhandlingar, för att träffa varandra och för att bekanta sig med en av stiftets yngre kyrkor. Några deltagare hade åkt vid pass 20 mil så de hade stigit upp tidigt.

Som det är god tradition bjöds på kaffe och fralla vid ankomsten till församlingshemmet där Kårens och Sveriges flaggor pryddes salen. Vädret var inte det allra ljuvligaste, men någorlunda torrskodda kunde vi gå över till kyrkan. Den hade just fått en uppsnygning av träfasaden så det låg en del ställningsdelar och bräder fram för kyrkdörren, men vi kom in till morgonandakten som leddes av socknens komminister Maria Schulz Wigelsbo. Landeryds kyrka är annexkyrka till den gamla stora huvudsocknen Långaryd. För lite över 40 år sedan införlivades denna del av Finnveden administrativt i Hallands län, men församlingarna ville absolut förbli smålänningar och tillhöra Växjö stift. Gamla riksgränsen går igenom lokala kommunen och där i

Torup strax söder om gränsen i det gamla Halland vill man inte heller flytta stift, utan fortsatt tillhöra Göteborg. Gammal kärlek rostar inte. Och den gränsen blev för resten fastlagd för 1000 år sedan vid kungamöten i Kungälv så den flyttar man inte sådär. Långaryd socken har stor glädje i att prästen, Mia, faktisk bor här och till och med på den gård som tillhörde hennes mammas familj. Så hon känner sin församling väl och den känner henne.

Efter morgonandakten berättade hon om Landeryds kyrka som byggdes 1924 och det helt i trä, invigd 1926 och liknar en kyrka med torn och spira och det hela. Dock är där det särskilda att den har sitt kyrktorn i öster och altaret i väster. Det var terrängen som fick bestämma. Kyrkan byggdes helt på frivillighetens väg av det unga järnvägssamhälles invånare som tyckte att det var för långt att åka till Långaryd en mils väg. Landeryd var då en betydande järnvägsknutpunkt och kanske kände man sig litet finare än bönderna i det gamla samhället och privata bilar var inte så vanliga då. Alla inventarier är också skänkta av lokala givare.

Kyrkan togs över av Långaryds församling i 1951 och nu är båda kyrkorna en del av Hyltebruks pastorat. Församlingen är trogen mot båda och har god uppslutning under gudstjänsterna.

Roland Björn avtackas av stiftsförbundsordföranden Kerstin Göransson.

Komminister Maria "Mia" Schulz Wigelsbo.

Stiftsförbundets ordförande, Kerstin Göransson.

Från Danmark inflyttade och i församlingen bosatte medlemmen, skribenten och kyrkoherde em. Jens Bøggild.

Nästa programpunkt var då själva årsmötet som avvecklades i god ro och ordning under stiftets ordförande Kerstin Göranssons ledning. Hon tog under applåder emot omval. Ekonomin är förnuftig så årsavgiften kom att förbli som den är. Vår flitiga och uppskattade förbundsordförande Anders Nordberg deltog också som vanligt i årsmötet och kunde rätta till litet med vad råd, kår, konvent osv. nu skall kallas efter senaste beslut på högsta nivå. Kerstin Göransson avtackade Ro-

land Björn vid mötets slut för hans insats som ledamot i stiftsförbundsstyrelsen.

Lunchen intogs hos närbelägna Mammans Mat – granne till Landeryds gamla stationsbyggnad som just nu är under behövlig restaurering och upprustning – och vi kunde mätta och glada bege oss till eftermiddagens program som Mia och kantor Regina Burton hade sammanställt. Det var en musikquiz med psalmer och läsaesånger. Därefter berättade

Mia om kvinnorna i Bibeln, med särskilt fokus på Moses syster Mirjam och på Rut i Gamla testamentet. Bibeln berättar om många starka kvinnor och vi står först och främst i tacksamhetsskuld till de första vittnena till Jesu uppståndelse. De var rädda, men det behöver vi aldrig vara nu.

Kaffe och andakt med tack till vår Herre för gemenskap slutade denna goda dag.

Jens Bøggild

90 SVENSK
KONTO INSAMLINGS
KONTROLL

NÄR FOTBOLLEN BLIR LIVSVIKTIG

För barn och ungdomar på flykt betyder fotbollen glädje, gemenskap och hopp i en värld av oro och utsatthet.

Din gåva ger livskraft.

SWISH 9001223 | PG 90 01 22-3 | BG 900-1223

FOTO: JESPER WAHLSTRÖM

Svenska kyrkan
INTERNATIONELLT ARBETE
medlem av
actalliance

Stiftsförbundet i Stockholms stift Årsmöte 2019

Carl-Axel Axelsson spred ljus och glans när Lekmannaförbundet i Stockholms stift höll årsmöte 2019.

Stockholms stifts årsmöte ägde rum den 30 mars i Mikaelsskappellets lokaler i Matteus församling i Stockholm. Ett 35-tal medlemmar närvarade. Samlingen inleddes med en fin fisklunch, kaffe och kaka. Stiftets ordförande Gunnell Berggren Larsson, som – liksom andra åhörare – blivit gripen av tidigare förbundsordförande Carl-Axel Axelssons morgonandakt vid Lekmannaförbundets 100-årsjubileum sommaren 2018, hade inbjudit Carl-Axel att tala. Det gjorde han även denna gång på ett strålande sätt. Här återges i korthet hans anförande.

Under årens lopp kan ett ords innebörd förändras, sa Carl-Axel, och tog som exempel ordet *fika*, som för honom var en brun dryck, en kopp kaffe rätt och slätt, d.v.s. utan tilltugg. Från början fanns det ytterligare ett svenskt ord för kaffe, d.v.s. kaffi. Vände man på det ordet, vilket inte var ovanligt i vissa landsdelar, så blev det fika. Och när man talar om fika idag så tänker man inte bara på drycken utan även på bullar och kakor. I Gustav Vasas bibel står det, fortsatte Carl-Axel, *Gud förlåter icke de rättfärdiga*. Det låter ju hemskt underligt för oss att något sådant kan stå i bibeln. Men ordet *förlåta* har tidigare haft en annan innebörd, nämligen att inte överge eller lämna.

Carl-Axel sa vidare, att han funderat på innebörden i orden *Älska Gud* och *Älska sin nästa*. Guds Ord säger ju att vi ska älska honom av hela vår varelse. Men vad innebär det att älska sin nästa som sig själv? Carl-Axel menade att det betyder att *Bry sig om på ett helhjärtat sätt*.

Evangelisterna Matteus, Markus och Lukas berättar om en man som ville snärja Jesus genom att ställa en knepig fråga till honom. Lukas berättar att mannen var laglärd, d.v.s. han var juridiskt kunnig. Mannen frågade vad han skulle göra

för att få evigt liv. Jesus svarar ungefär så här ”Men Du är ju laglärd, vet du inte vad det står i lagen?” Mannen säger då ”Jo, Du skall älska Herren, Din Gud, av hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela din kraft och med hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv.” ”Ja, det är rätt” säger Jesus. ”Gör det så får du leva.” Svaret var klokt, men mannen vill fortsätta att snärja Jesus, så han frågar vem som är hans nästa.

Det är då Jesus berättar liknelsen om samariern. För att få ett extra djup i berättelsen behöver vi känna till att judar och samarier inte tyckte om varandra. Det ledde t.ex. till att judar i stället för att gå en rak väg genom Samarien brukade ta en omväg för att slippa gå igenom Samarien. Berättelsen handlar om en man som skulle färdas mellan Jerusalem och Jeriko. Det är säkert flera av er som liksom jag varit där. Numera går en fyrfilig motorväg där, men då var det

troligen i bästa fall en stig som en åsna kunde ta sig fram på. Området var ensligt med berg och sand. Vi vet inte om mannen vandrade eller red på en åsna, men han blev överfallen av rövare som slog honom så illa att han blev halvdöd. Rövarna tog hans ägodelar och övergav honom liggandes där. En präst kom förbi och såg honom, men lät honom ligga, likaså en levit, d.v.s. en man som tjänstgjorde i templet. Men så kom en samariern och han fylldes av medlidande trots att den skadade var av judisk börd. Samariern tog vad han hade till hands och tvättade och förband mannens sår och lyfte upp honom på sin åsna och förde honom till ett värdshus. Där stannade han över natten och fortsatte att sköta om honom. Nästa morgon måste samariern ge sig av – kanske var han någon slags affärsman som skulle på ett möte – men han bad värdshusvärden ta hand om den skadade och gav honom förskottsbetalning och sa, att om några dagar kommer jag den här vägen tillbaka, och om du förbrukat mer pengar på den skadade så betalar jag dig när jag kommer även för det. – När Jesus berättat detta frågar han den laglärd vilken av de tre som han tyckte var den överfallne mannens nästa. Det tyckte ju den laglärd var självklart och svarade ”Den som visade honom barmhärtighet”. Då sa Jesus ”Gå du och gör som han”. – Att älska sin nästa som sig själv är alltså

att visa barmhärtighet, att verkligen bry sig om. Kan då även *Ålska Herren vår Gud* betyda att verkligen bry sig om? Jag tror det, avslutade Carl-Axel.

Efter att Carl-Axel såsom tack fått en kasse "fredagsmys" till sig och sin hustru Margareta, hölls årsmötet under ledning av årsmötets ordförande Kjell Aggefors. Stiftets ordförande Gunnel Berggren Larsson kom med trevliga aktivitetsförslag. Hon ställde även frågan till kårerna om de får ut av stiftetsorganisationen vad de önskar eller om de klarar sig lika bra utan dess medverkan. Tibor Szilagyi från Västerhaninge Lekmannakår förde då stämmans talan och svarade med acklamation att den sammanhållning av kårerna och dess medlemmarna som stiftsförbundet under Gunnels ledning står för är värdefull och behövs mycket väl. I samband med att förhandlingarna avslutades tackades Kjell Aggefors för sin insats som årsmötets ordförande samt avtackades avgående revisor Lars Arnold Ihrfors och styrelsesuppleant Giesela Ihrfors – med var sin tulpanbukett. Även Gunnel Kronbjörk som ordnat med lokal och beställning av mat fick som tack en blombukett.

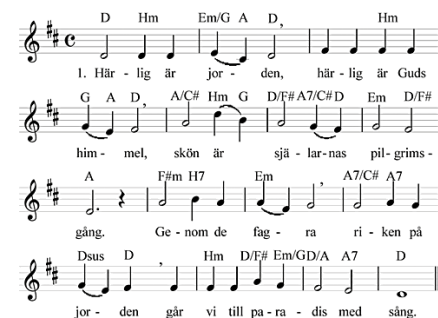

Till sist avslutade Carl-Axel med en kort andakt. Egentligen hade han tänkt tala om "Vilja vara i Guds vilja", men han sa att den rubriken kunde var och en gå hem och tänka över själv. I stället hade psalmen "Härlig är jorden" kommit upp i hans tankar. Han berättade, att författaren till den psalmen heter Bernhard Severin Ingemann (1789-1862) och är från Sorø i Danmark. Han var jurist, författare och poet och skrev bl.a. historiska noveller och arbetade som lektor och rektor vid Sorø akademi. Kanske inspirerades han när han skrev just den här psalmen av en på den tiden vanligt förekommande tavla som fanns i många hem föreställande pilgrimmer på vandring. Jag har en sådan själv, sa Carl-Axel. Pilgrimerna på tavlan är på väg mot ett starkt ljus i fjärran. På tavlan kan man se människor som utstrålar möda av vandringen men samtidigt en sorts glädje. Vi gör här i livet en pilgrimsvandring och vi är på väg mot något ljus och härligt.

Carl-Axel hade fäst sig vid att psalmförfattaren i psalmen säger att både jorden och himlen är härlig, men han sätter strofen *Härlig är jorden* före strofen *Härlig är Guds himmel*. Carl-Axel sa, att även om han själv nu är uppe i en relativt hög ålder, så är han fortfarande tacksam för varje ny dag och han tycker att jorden är

härlig att vara på och är gärna med ett tag till. Samtidigt vet jag att jag är på väg till något ännu bättre.

Vi avslutade med att sjunga alla tre verserna.

2. Tidevarv komma, tidevarv försvinna, släkten följa släktens gång. Aldrig förstummas tonen från himlen i själens glada pilgrimssång.

3. Änglarna sjöngo den först för markens herdar. Skönt från själ till själ det ljud: Människa, gläd dig, Frälsarn är kommen, frid över jorden Herren bjöd.

Text: Lena Åkerlund
Foton: Suzanne Fredborg

MÄNNISKA

– bok av Carl-Axel Axelsson

Boken finns i bokhandeln. Kanske inte i lager, men bokhandlarna har den i sin katalog och tar hem den. Den finns dessutom i nätbokhandeln, både hos Bokus och Adlibris. Den kostar ca 100 kronor och då kommer den ju hem portofritt i brevlådan.

Stiftsförbundet i Lunds stift Årsmöte 2019

Årsmötet inleddes med mäsas i Osby kyrka med den vackra altartavlan (bild), som jag som prästpojke tittat på och beundrat under hela min uppväxt. Min far, Gunnar Rosendal (Fader Gunnar ville han kallas), var kyrkoherde i Osby 1933-1962. Tavlan har en lite rolig och dramatisk historia. När far kom till Osby 1933 förfasades han över att predikstolen var placerad ovanför altaret. ”Jag vägrar stå på altaret och predika!”. Han kämpade för att få bort den, men här i Snapphanebygd var det inte så enkelt, trots biskopsråd om att byta mot en altartavla och donation på 6.000 kr från familjen Ivarsson (kända leksaksföretaget BRIO). År av kamp och en slutligen mjuknande attityd från far om att om majoriteten var emot kunde man låta saken bero. Då försvann prestige och professor Olle Hjortsberg målade altartavlan och den blev invigd påskan 1940.

Efter lite tekniskt strul kunde Sven Sjunnesson, Broby, sedan visa sitt bildspel med tema ”Mellan änglamark och himlajord” (bild) i församlingshemmet. Bland sina 15 000 foto hade Sven skapat ett bildspel som på ett fångslande och gri-

*Magnus Wittgren avtackar
Bengt Gånemo.*

Osby kyrka med altartavlan målad av Olle Hjortsberg.

pande sätt beskrev vår tid från grottmålningar 3 000 år f.Kr. till dagens internet. Vår ungdoms skräck, atommolnen, till dagens, klimatångesten. Han filosoferade kring hur Tyskland med sin höga kultur kunde utvecklas till vad det blev under kriget och att vi ska glädjas åt vår demokrati, yttrande- och handlingsfrihet, men inte ta den för given. Mycket uppskattat inslag.

Eftermiddagen startade med förhandlingar och ordförande Magnus Wittgren avtackade kassören Bengt Gånemo.

De som inte deltog i förhandlingarna bussades till rektorsbostaden Enebacken och fick en grundlig historiektion av Eric Ralsgård. Han berättade bland annat om förra seklets stora profiler i Osby som med sina breda hattar kallades de tre Musketörerna. De var rektor för Lanthushållsskolan Emil Arfwedsson, rektor för

Just For Fun.

Samrealskolan Gösta "Lukas" Lundin och landsfiskal Oscar Cosmo. Eric visar (bild) hur Musketörerna med lutande huvud och lyft hatt hälsade på ortsbefolkningen. Det var inte bara far som var fäfäng i byn!

Dagen avslutades med våra lokala för-
mågor "Just For Fun" som bjöd på

världspremiär av en sång och hotade med extranummer utan att vi begärt det. Men dessförinnan ett knippe Hasse och Tage melodier.

Osby lekmanakår med 45 medlemmar stod som inbjudare till Lunds stiftförbunds årsmöte.

Birgitta Dérand tackade Osby för värdskapet och meddelade att 2020 står Åhus för värdskapet den 25 april.

*Thomas Rosendal
Socialchef emeritus*

Eric Ralsgård.

Sven Sjunnesson.

Stiftsförbundet i Linköpings stift

Årsmöte 2019

I årsmötet deltog sammanlagt 14 medlemmar från kårer i Södra Vi, Vimmerby, Gamleby, Gistad och Norrköping.

Årsmötet inleddes med mässa i Södra Vi kyrka under ledning och med predikan av komminister Marie Marklin.

Därefter intogs lunch i församlingshemmet där församlingspedagog Eva Henriksson informerade om pastoratet.

Årsmötets dagordning innehöll följande punkter:

1. Öppnande

Ordförande Jan Henriksson hälsade välkommen och förklarade årsmöte öppnat.

2. Behörigen utlyst

Kallelse till årsmötet har skickats ut och förklarades vara behörigen utlyst.

3. Föredragningslista

Föredragningslistan godkändes.

4. Upprop av ledamöterna

Alla närvarande beslöts få rösträtt. Röstlängden fastställdes.

5. Mötesordförande

Till ordförande för mötet valdes Jan Henriksson

6. Sekreterare, m.m.

Till sekreterare valdes Britt Andersson, tillika pressreferent och pressombud.

7. Protokolljusterare

Till protokolljusterare valdes Sonia Karlsson, Södra Vi och Lars Linde, Linghem.

Här ajournerades mötet för information om Södra Vi pastorat.

8. Verksamhetsberättelsen

Verksamhetsberättelsen godkändes och lades till handlingarna.

9. Ekonomisk rapport

Kassör Lars Linde redogjorde för resultat- och balansräkning. Den lades till handlingarna.

10. Revisionsberättelse

Revisor Lennart Fridell, Gamleby läste upp revisionsberättelsen.

11. Fastställande

Resultat och balansräkningen fastställdes.

12. Ansvarsfrihet

Ansvarsfrihet beviljades för styrelsen för 2018.

13. Ordförande 2019

Till ordförande omvaldes Jan Henriksson.

14. Tre ledamöter för 2 år

Britt Andersson, Pia Ragnar och Sonia Karlsson omvaldes för 2 år (2019-2020).

15. Revisorer 1 år

Till revisorer för 1 år omvaldes Tomas Tegnevik och Tommy Hägg nyvaldes.

16. Revisorsersättare 1 år

Till ersättare omvaldes Berit Svensson, Norrköping

17. Ordinarie ledamot till förbundsstyrelsen

Som ordinarie ledamot till förbundsstyrelsen omvaldes Jan Henriksson.

18. Ersättare, förbundsstyrelsen

Till ersättare i förbundsstyrelsen omvaldes Britt Andersson.

19. Ombud till Sensus studieförbund

Till ombud nyval av Peter Ragnar, Norrköping

20. Ersättare Sensus

Som ersättare omvaldes Pia Ragnar, Norrköping

21. Ombud till Hela människan

Som ombud nyval av Pia Ragnar

22. Ersättare Hela Människan

Som ersättare nyval av Peter Ragnar

23. Valberedning

Styrelsen tar upp frågan

24. Firmatecknare

Årsmötet beslutade att utse ordförande Jan Henriksson, 621123-3017 och kassör Lars Linde 440609-0719 att var för sig teckna firma för Svenska kyrkans lekmanaförbund i Linköpings stift, gällande värdepast, bank- och plusgiro, samt i övrigt förekommande handlingar.

25. Telefonersättning

Årsmötet beslutade att telefonersättning är oförändrad och utgår till ordförande, sekreterare och kassör med 900 kr/år.

26. Medlemsavgift 2020

Medlemsavgiften är oförändrad 20 kr/år till stiftsförbundet.

27. Motioner och förslag

Inga motioner och förslag har inkommit.

28. Nästa årsmöte

2020 års årsmöte blir i Gamleby.

29. Övriga frågor

- Det planeras för ett riksmöte på Vårdnäs sista helgen i oktober
- Ett tack riktades till Lennart Fridell, Gamleby, som avgår som revisor.

30. Avslutning

Ordförande tackade för visat intresse och förklarade förhandlingarna avslutade.

*Britt Andersson
Sekreterare*

Stiftsförbundet i Strängnäs stift Årsmöte 2019

Även detta år beslöt vi ha den vårliga samlingen i en församling där det inte finns någon lekmannakår. Vi besökte Katrineholmsbygdens församling och vårt tema var diakoni och frivillighet.

På förmiddagen den 4 maj samlades vi i det gamla tingsrättshuset i Katrineholm där församlingen öppnat en verksamhet som heter Gåvorna. Det är en secondhand-butik som drivs med frivilliga krafter. Men också en mötesplats för fika och samtal. Där finns också en diakon anställd och man har andakter några dagar i veckan. Gåvorna ligger centralt beläget mitt i stan och lätt att nå.

Även vi fick kaffe och smörgås och efter redogörelsen om verksamheten en pratstund med Mikael Svennberg, som om några veckor ska vigas till diakon och nu "praktiserar" här.

Mikael höll också en andakt och lärde oss en visa han fått:

*Jesus visa vägen
vart den än går
Och hjälp mig orka följa
det må vara lätt eller svårt.
För innerst inne vet jag
det är så man hittar hem
steg för steg i sakta mak
i släptåg på en vän.
Det känns så tryggt i mig
när jag tar rygg på dig.
Du är tryggheten för mig
så jag tar rygg på dig
och därför ber jag*

Jesus visa vägen...

Efter en god lunch samlades vi i Sandbäcksgården för årsmöte med sedvanliga ärenden. Det gavs också tid till frågor och diskussion. Innan vi vände kosan hemåt bjöds på frukt och dryck. Vi är tacksamma för samvaron under en intressant och givande dag.

Beryll Grandell

Stiftsförbundet i Västerås stift Årsmöte 2019

Organist Daniel Larsson.

Vi var 7 medlemmar från Köpingsbygdens församlingskår som samlades kl 8.00 på morgonen 7 april för avfärd till Gustafs i Dalarna. "Kyrkbussen" var lånad och kördes av Bengt Larsson. Det var en morgon med lätta moln och 6 grader varmt. Vid framkomsten var kaffe och smörgås med Gustafskorv och ost framdukat i församlingshemmet och det blev en gemytlig stund med övriga deltagare från de olika kårerna i stiftet. Vi var sammantaget cirka 35 deltagare.

Kl 11.00 gick vi till andra sidan gatan till Gustafs kyrka och firade mäsas. Birgitta Lagerqvist präst och Daniel Larsson organist samt Orionkören under ledning av Olle Gustavsson och Jean Larsson på piano. En högtidlig och stämningsfull högmässa.

Tillbaka i församlingshemmet bjöds vi på en kall mycket god lunch "Sällnäsplanka" med potatissallad, mimosasallad, skinka, rostbiff och massor av frukt och grönsaker.

Till kaffet talade organist Daniel Larsson om psalmsång och dess betydelse för hans liv och yrkesval. Han betonade vikten av hur psalmsången kan påverka sekulariserade människor att komma till tro och finna gemenskap. Vi sjöng också tre psalmer. Därefter öppnade Gerd Holmström årsmötesförhandlingarna. Till ny ordförande i stiftsförbundet valdes Bertil Hansson, Säterbygdens församlingskår.

Vid tretiden bänkade vi oss i kyrkbussen och färden hemåt efter en trevlig dag i Gustafs med många tankvärd ord i minne.

*Majvor Öster
Kassör i Köpingsbygdens församlingskår*

Vittoria Aleotti

Den första kvinnliga tonsättaren av sakral musik vars alster kom i tryck 1593 – Sacrae Cantiones quinque, septem, octo & vocibus decantande

Vittoria Aleotti, identisk med eller syster till **Raffaella Aleotti**, föddes 1570-1575 i Ferrara i Italien. Vittoria var i likhet med sin syster dotter i familjen Aleotti där fadern **Giovanni Battista Aleotti** var en känd arkitekt. Vittoria hade en äldre syster, Beatrice, tillsammans med vilken Vittoria fick musikalisk skolning. När Vittoria var omkring sju år sändes hon till klosterskolan San Vito, och ansågs redan då vara en skicklig cembalosolist. Hennes sångröst ansågs därtill så god att hon började öva med de samtidigt kända **Alessandro Milleville** och **Ercole Pasquini**. Vid 14 års ålder blev Vittoria novis i klostret och hon var priorinna under åren 1636-1639. Det kan vara så att Vittoria ändrade förnamn till Raffaella då hon upptogs i klostret men lika gärna att Raffaella var namnet på en av hennes fyra systrar.

Vittorias far, Giovanni Battista Aleotti, bad under lärotiden den italienske poeten **Giovanni Battista Guarini**, författa några texter i syfte att de skulle tonsättas av Vittoria. Denna fråga resulterade i madrigalsamlingen Ghirlanda. Det första trycket av Vittorias alster utkom 1591, (*Di pallide viole*) en madrigal i en samling - en musikalisk antologi: *Il giardino de musici ferraresi*, utgiven av bokhandlaren och musikskribenten Giacomo Vincenti i Venedig. Genom motettsamlingen *Sacrae cantiones quinque, septem, octo & decem vocibus decantande* (Heliga låtar, fem, sju, åtta och tio flödande röster) vilken trycktes 1593 utkom och trycktes för första gången sakral musik tonsatt av en kvinna. Samma år utkom en samling med 21 madrigaler, vardera i fyra delar. Vittoria skrev musiken till åtta dikter av Giovanni Battista Guarini, vilka Vitto-

rias far senare sände till Count del Zaffo, som fick dem skrivna i Venedig av Giacomo Vincenti. Den här madrigalboken betitlades "*Ghirlanda de madrigali a quattro voci*". I det kloster som Vittoria tillhörde var Vittoria också verksam som organist. Hon ledde också en ensemble med orkester och kör som gav ett antal konserter. En samtida författare, Ercole Bottrigari, skrev att detta var en av Italiens bästa ensembler.

Aleottis musik är känd för dess charm och glöd. Hon lämnade jordelivet år 1620.

Verk knutna till Vittoria Aleotti

O dolc'anima mia, Se del tuo corpo

Motet: Angelus ad pastores ait (Lukas 2:10-11)

Motett: Ego flos campi (en 7 vv)

Il (il)Giardino de Musici Ferraresi (1591)
Sacrae cantiones quinque, Septem, okto och decem vocibus decantande (1593)

Bok med Motetter för fem, sju, åtta och tio röster

Ghirlanda de Madrigali en quattro voci (1593) – Madrigals bok för fyra röster

Anders Nordberg

”De fick heta kristna”

Så står det i apostlagärningarnas 11 kapitel om de som trodde på Jesus. Det hände i Antiokia i Syrien, som nu är så drabbat av inbördeskrig. Då var det en provins i Romarriket. Där uppehöll sig Paulus och några andra och undervisade om den kristna tron. Detta hände ungefär år 49 efter Kristus. De fick alltså en benämning som talade om vilka de var. De kunde inte längre ses som en riktning inom judendomen. Det var något helt nytt. Paulus hade tidigare varit farisä och då gått långt i sin fanatism för sin tro. Han hade velat fångsla alla som trodde på Jesus. Det var i det ärendet han hade mött Jesus på vägen till Damaskus och det hade förändrat allt för honom. Nu var han den som var ivrigast att förkunna tron på Jesus som den uppståndne och levande Herren. Det fanns ingen återvändo för honom. Det han tidigare trott var inte gällande för honom. Att följa lagen kunde han inte se som en frälsningsväg. Nu var det att följa Jesus som gällde för honom.

Det var alltså väldigt viktigt att de som trodde på Jesus inte var en del av judendomen. Man hoppades väl först att alla Judar skulle börja tro på Jesus som Messias, den smorde som man väntade på. Men än idag har det inte skett i någon större utsträckning. Paulus och de andra hörde nog i allmänhet till judarnas folk. De förkastade inte Gamla Testamentet, men de kunde inte höra till dem som avvisade Jesus som den som skulle komma. De trodde på honom och förkunnade sin nya tro. De var kristna.

De var präglade av Jesus Kristus. De hade inte den syn som många genom historien haft. Det är att Jesus var en stor lärare som lärt ut många kloka saker. I judendomen idag kan man ibland sträcka sig till att Jesus skulle kunna betraktas som en rabbin bland andra. Men det var inte det som inträffade i Antiokia. Man började kallas efter honom som man trodde på. Och det skiljer sig från alla religioner. När man benämner buddhismen efter grundaren Buddha eller talar om Muhammed som grundaren av Islam, är det en helt annan sak. Kristna räknar inte bara med Jesus som grundaren av sin tro. Utan vi tror att han är Guds Son, ett med Gud. Och därför är de kristna präglade av Kristus, den som vi tror på. Vi kan inte ha vår egen uppfattning om vad det betyder. Utan i trosbekännelserna (vi tänker oftast på den som kallas den apostoliska men det finns också den nicenska och ytterligare en) uttrycks vad den kristna tron är. Det kan vi inte diskutera och ha olika mening om som man ofta tror idag. Det är givet om vi skall fortsätta kallas kristna.

Vi skall idag också vara präglade av Kristus. Det blir vi genom att den helige Ande verkar. Då är vi i någon mån lika honom. Vi tycker kanske ofta att vi inte är det så mycket. Men genom att leva trons liv blir vi helgade. Det betyder att vi efter hand blir mer lika Jesus. Det är en process som håller på hela livet. Och det är aldrig något som skall göra oss märkvärdiga och stora. Då är vi på fel väg. Utan vi blir i ödmjukhet alltmer präglade av Jesus. Det syns alltmer vem vi hör till. Det är vi kallade till i vårt kristna liv. Det betyder inte att vi blir helgon, men vi blir präglade av Jesus.

Vi är kristna för att profilera vår tro, inte bli assimilerade av andra tankar. I våra dagar hör man ofta att alla religioner egentligen är samma sak. Man menar att det egentligen är samme Gud man ber till. Och man kan ju säga att i alla religioner söker man Gud. Och någon liten aning om Gud kan man ibland hitta. Men det blir fel om man vill sudda ut skiljelinjerna mot annan sorts tro. Det som skedde i Antiokia var ju att man profilerade sin tro. Det var inte en allmän tro på en gud man förespråkade. Det var den Gud som uppenbarar sig i Jesus. Det var honom man ville visa människor på.

Och det är inte annorlunda idag. Vi får visst ha respekt för andras tro. Men vi får kallas kristna, därför att vi tror på Kristus. Inte för att vi tycker att medmänsklighet är bra, att det är kärnan i den kristna tron. Det leder till ett utsuddande av den kristna identiteten. Visst är tanken på medmänsklighet något som kommer från den kristna tron. Men att bejaka den är inte detsamma som att säga ja till kristen tro. Och det gäller också förhållandet till andra trosuppfattningar. Man talar ibland om judendomen och islam, att de står nära kristendomen. Visst finns Jesus i islam som en profet, men vem han är har Muhammed fastställt i koranen. Enligt islam är det Muhammed som gjort den rätta tolkningen av Guds vilja. Vi har fått befallning av Jesus att föra ut vår tro i hela världen. Att tro på honom är att ta det på allvar. Vi kan inte skylla på att det är en annan tid idag, att det är dialog och inte mission som gäller. Dialog är säkert bra också, men det får inte hindra att vi förkunnar honom för människor. Att vara trogen mot honom är att visa på honom som sanningen för alla människor, vilket han ju själv har sagt.

Att tro på Jesus, att vara kristen, handlar om efterföljelse. Att efterfölja Jesus handlar om att ta fasta på vad han har sagt. Och det kan inte vara våra tankar om vad han borde ha sagt. Utan det han har sagt, gäller nu. Det som

står i Bibeln är inte lärjungars och efterföljares tolkning av vad han sa. Det är vad Jesus verkligen sa. Det finns visst uttalanden av honom som är svåra att tolka. Men det gäller inte det mesta av vad han sa. Där är det absolut klart vad han menade. Vi får vara trogna mot det.

För de första lärjungarna var det på ett sätt enkelt vad de skulle göra. De fick följa Jesus rent konkret, vandra med honom, lyssna och ta till sig hans undervisning. Men varken för dem eller oss idag är det enkelt. Jesus säger ju: ”Den som inte tar sitt kors och följer efter mig, är inte värd att tillhöra mig”. Då tänker han inte på att bli dödad för sin tro. Det kan i många länder vara den yttersta konsekvensen av den kristna tron. Jesus menar att vi inte skall dra oss undan det obehag vår tro kan föra med sig. Vi får inte göra vår tro till något bekvämt som aldrig kostar på. Att efterfölja Jesus har alltid ett pris. Vi får vara mer beredda till det. Idag tror alltför många kristna att det bara är en privatsak att tro på Jesus.

Så vi får låta tron på Jesus få följder i vårt liv. Aposteln Paulus skriver i Romarbrevet ”Jag skäms inte för evangeliet. Det är en Guds kraft som räddar den som tror” (1:16). Vi får hämta kraft ur evangeliet, från Jesus själv. Genom att leva nära honom får vi kraft inte bara till att imitera honom utan till att leva ut tron på honom på det sätt som behövs idag. Vi får leva nära Jesus för att kunna leva som kristna bland moderna människor som till stor del är främmande för evangeliet och Jesus. Vi får vittna om vår tro också när det kostar på en del.

Och för att kunna efterfölja Jesus behöver vi varandra i den kristna församlingen. Martin Lönnebo har sagt att vi behöver vara glödande kol som håller lågan brinnande hos varandra. Vi får troget hålla oss till den kristna gemenskapen. Där får vi också kraft till att efterfölja Jesus och i vardagen i tro och handling visa att vi inte är kristna bara som en benämning utan att den är vår djupaste identitet.

Bo Bergstrand, Kyrkoherde emeritus